

Revista de Vidreres
Primavera 2022

Parlem de...
QUÈ EN FEM, DEL CATALÀ?

Parlem amb
ROSALIA GARCIA

Pàgines centrals
RANXO 2022

El Rec Clar 97

Telèfons d'interès

Emergències

Centre d'emergència de Catalunya	112
Informació ciutadana	012
Mossos d'Esquadra	112
Bombers	112

Ajuntament

Oficines municipals	972.850.025
Fax oficines municipals	972.850.050
Polícia Local	972.850.000
	670.067.740
Assistent social	972.850.170
Llar de jubilats	972.850.907
Jutjat de Pau	972.058.780
Biblioteca Joan Rigau	972.851.285
Centre cívic Francesc Llobet	972.850.067
Piscina municipal	972.850.027
Pavelló municipal	972.058.752
Deixalleria	637.759.060

Ensenyament

Llar d'infants Sant Iscle	972.850.917
Llar d'infants El Sorrer	646.571.809
Col·legi Sant Iscle	972.850.103
Preescolar Sant Iscle	972.850.836
Col·legi Salvador Espriu	972.850.808
IES	972.850.711

Sanitat

CAP (Centre d'Assistència Primària)	972.850.156
Farmàcia Vilardell	972.875.009
Farmàcia Biraud	972.875.666
Farmàcia Moré	972.850.575
Farmàcia Eduard Rico	972.851.515

Horaris de serveis

Oficines municipal

De dilluns a divendres, de 8 a 14 h

Biblioteca municipal

Matins de dimarts a divendres de 9.30 a 13.30 h i tardes de dilluns a divendres de 16 a 20 h.
Dissabtes de 10 a 13 h

Serveis tècnics

Arquitecte municipal: Josep Ruhí i Serra, Dilluns i Dimecres de 10h a 14h i Divendres de 12h a 14h.

Arquitecte tècnic: Jordi Llinàs i Joana, de Dilluns a Divendres de 9h a 14h.

Tècnica Medi Ambient: Caterina Moret Falgàs, Dilluns, Dimarts i Dimecres de 9h a 14h.

Servei d'Enginyeria: Dijous alternatius de 9h a 14h.

Serveis Socials

De dilluns a divendres de 9 a 14 h

Consell Comarcal

Oficines	972.842.161
Fax oficines	972.840.804
Recaptació	972.840.178
Recaptació (oficines Vidreres)	972.851.094
Protectora animals (Tossa de Mar)	972.342.030

Transports

SAGALÉS	902.130.014
TEISA	972.260.196
SARFA	972.850.157
Taxi Rafael Vico	972.851.139
	609.316.932
RENFE	902.240.202

Altres serveis

Funerària (24 h) - La Selva de germans Blanquera i Albarracín	972.850.663/699.460.133
Rectoria	972.165.272
ENHER (avaries)	900.770.077
Comissaria Sta. Coloma de Farners ..	972.181.675
	Fax .. 972.842.201
Bombers Maçanet Selva	972.858.828
Veterinari	972.850.114 / 972.858.785
Correus i telègrafs	972.851.133
Oficina de treball de Salt	972.942.950
	Fax .. 972.942.953
Notaria Vidreres	972.875.957 / 72.875.958
	Fax .. 972.875.959

a/e... notariavidreres@notariasilviamartinez.com

Jutjat de Pau

Dilluns i dimecres de 9 a 14 h

Deixalleria

Dimarts i dijous de 9-13 i de 15-18 h. Dimecres i divendres de 8-15 h. Dissabtes de 9-14 h

Recollida de voluminosos

Dimarts: Voluminosos (trastos)
Divendres: Esporga (restes vegetals)
Germans Alum: 937653151 - 615392146

Regidories

Regidor d'Hisenda, Recursos Humans i Governació: Jordi Camps Vicente

Regidora de Benestar Social, Esports i Habitatge: Margarita Solé Ferrer

Regidor d'Urbanisme, Sostenibilitat Mediambiental i Energètica:
Enric Gual Viñas

Regidor d'Ensenyament, Cultura i Fires, Serveis i Festes:

Francesc Baltrons Lloveras

Normes per a les col·laboracions

Tothom que vulgui pot enviar la seva col·laboració a la revista, sempre que l'article en qüestió no superi els 3.300 caràcters, inclosos els espais, el que representa unes 40 línies a cos 12, a El Rec Clar, c/Girona, 3, 17411 Vidreres, o a elrecclar@gmail.com. Una altra norma és que els articles han d'estar signats amb el nom i els cognoms de l'autor i un telèfon o adreça de contacte. En el cas d'entitats o associacions legalment constituïdes poden signar amb la seva denominació oficial. Els articles poden acompanyar-se de fotografies i, en aquest cas, el Consell de Redacció es reserva el dret de publicar-les o no en funció de l'espai disponible. El Consell de Redacció no s'identifica necessàriament amb els articles que apareixen firmats.

Farmàcies de guàrdia

Farmàcia Biraud, 972 87 56 66

Maig: 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29

Juliol: 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10

Agost: 13, 16, 17, 18, 19, 20, 21

Farmàcia Eduard Rico, 972 85 15 15

Juny: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 11

Juliol: 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 23

Agost: 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28

Farmàcia Moré, 972 85 05 75

Juny: 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19

Juliol: 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31

Agost: 15

Farmàcia Vilardell, 972 87 50 09

Juny: 20, 21, 22, 23, 25, 26

Agost: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7

Farmàcia Altimir, 972 85 33 03

Juny: 27, 28, 29, 30

Juliol: 1, 2, 3

Agost: 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14

Farmàcia Auladell, 972 16 83 26

Juny: 7, 8, 9, 10, 11, 12, 24

Juliol: 18, 19, 20, 21, 22, 23

Agost: 29, 30, 31

Regidora de Sanitat i Igualtat:

Eva Madrenys Biarnés

Regidor de Cooperació Ciutadana, Turisme i Joventut: Gerard Morgado Mateu

Regidor de Sostenibilitat Medi Natural:

Pere Raset i Miquela

Regidor de Reactivació Econòmica, Joventut i Barris i Urbanitzacions:

Lluís Galobart Vilamitjana

sumari

SERVEIS	02
EDITORIAL	03
PARLEM DE...	04
PARLEM AMB	07
ACTUALITAT	10
RECOMANACIONS LITERÀRIES	21
ANEM A ESTUDI	22
ESPORTS	25
ENTRETENIMENTS	30
FEM UNA QUEIXALADA	31
CURAR-SE EN SALUT	32
FENÒMENS METEOROLÒGICS	33
LA VISIÓ DE LA TERE	34
EL REC CLAR PEL MÓN	35
PÀGINES CENTRALS	36
MEDI AMBIENT	40
VIATGE	42
PÍNDOLES DE PSICOLOGIA	45
OPINIÓ	46

CRÈDITS

Edita: Ajuntament de Vidreres

Consell de Redacció: Joan Martí, Helena Xirgu, Francesc Aldrich, Josep Caimel, David Amores, Agnès Oliver, Francesc Navarro, Helena Battle.

Col·laboradors: Josep Formiga, Àngel Teixidor, Josep Borrell, Assumpció Moré, Júlia Vilardell, Narcís Gascons, Arnau Call, Joaquim Bayé, Damien Biraud, Eduard Rico, Arià Bayé, Edu Achón.

Fotografia de portada: Jaume Mos

Impressió: Impremta Pagès

Producció, coordinació periodística, disseny i maquetació i correcció lingüística:

Aida Fuentes
Francesc Ruhí
Gerard Vilaplana

Dipòsit legal . GI-235-98

Diputació de Girona

Trencadissa i trencadís

No. El títol d'aquest editorial no vol ser-ne ni vol seguir el llenguatge políticament correcte de gènere. (Per cert, recordem que el gènere és gramatical, que no té sexe, perquè un editorial i una editorial són coses ben diferents. Deixem-ho.) El cas és que la trencadissa ve del que es viu en una part d'Europa i que els mitjans de comunicació ens recorden (com és lògic que així sigui) des del 24 de febrer amb la guerra oberta que hi ha a Ucraïna (de la soterrada que persistia des de fa anys en aquells indrets no se'n parlava gaire); una guerra, com totes, incomprendible, perquè la raó no pot entendre la barbàrie que lleva vides humanes, que ho trinxia tot, que actua sense humanitat, només amb la fera ferotge desbocada.

I davant de la qual, el que fem és mostrar-hi solidaritat i, si es pot, alguna ajuda, però poc marge més hi ha. Al cap de ben pocs dies, amb aquesta coïssor ben viva, aquí a Vidreres celebràvem el Ranxo, festa grossa de les grosses del poble, i el Carnaval. I és clar, no podia ni havia de ser altrament. Com una peça de trencadís. Aquesta tècnica artística que s'explica amb suma d'elements senzills, amb tesselles imperfectes, d'orígens diversos, cosides amb el ciment que tot ho ajunta, que és el temps de la vida, de les ganes de viure o de la necessitat d'empènyer endavant, i que permeten formar un mosaic del qual tots formem part, també el Rec Clar, a fi de comprendre'ns i explicar-nos.

Unes explicacions que una nova primavera ens arriben escampades per les pàgines que omplen vivències de Rosalia Garcia i els serveis socials per resoldre mancances. O que busquen l'actualitat local, la nostra, amb tot de propostes i activitats que permeten d'omplir prou bé l'agenda de cadascú. Hi tenen cabuda, és clar, els centres educatius de la nostra vila, planters de futura ciutadania, tractant de qüestions de formació i noves experiències. Com també tenen la seves pròpies peces d'aquest trencadís que tots plegats anem bastint sense adonar-nos-en, els esports en les seves múltiples disciplines i reptes. Però tot plegat sense oblidar una colla de textos del que en moda en diuen els "bàsics": entendre el bon menjar, cuidar-se el cos, perquè sense salut... què hi ha, i conservar el cap clar; i encara buscant entreteniments, que de vegades ens esperonen, i aprofitant la lectura, aliment de la raó, servida en la nostra llengua, que hem de practicar tothora, perquè ens afaïçona i és un bé immaterial de la humanitat que no ens podem deixar arrabassar ni perdre.

Que gaudiu d'aquestes pàgines, com sempre, servides amb el desig de compartir Vidreres.

El Consell de Redacció

+ REC CLAR

Descarrega't aquí la versió interactiva del **Rec Clar!** Amb continguts extres i més info!

Què en fem, del català?

Una llengua desapareix quan es deixa de parlar. No importa la quantitat de produccions escrites que tingui, ni els rastres digitals que pugui deixar. Són els parlants (que no els escriptors ni els intel·lectuals) els qui certifiquen que una llengua està viva. Podem dir, doncs, que el català està en perill precisament perquè cada cop es parla menys? Clarament, sí. Ho diuen les estadístiques, però no cal que anem gaire lluny: feu un volt pels patis dels centres educatius de Vidreres i comprovareu que el català no hi és la llengua predominant. I als centres educatius hi ha el futur de la nostra societat...

La llengua habitual als patis dels centres educatius vidrerencs és el castellà

Una llengua que mai no ho ha tingut fàcil

Però mirem el present. El català mai no ho ha tingut fàcil. Hi ha hagut (hi ha) multitud de lleis que en limiten la influència. També hi ha hagut (hi ha) gent que pensa com s'ho pot fer perquè desaparegui o, com a mínim, ocupi un espai residual. És molt trist que algú vulgui la desaparició d'una llengua i de la cultura a la qual posa veu, però la realitat així ho evidència: al nostre entorn, per exemple, fa anys que es va crear un partit polític el punt de partida –i d'arribada– del qual era acabar amb la immersió lingüística; el partit està a punt de desaparèixer però el verí que ha sembrat està fent el seu efecte.

Per una banda ningú no pot negar el munt de lleis que històricament han perseguit el català (perfectament documentades i fàcilment localitzables), sorgides d'un estat que mai no ha acceptat el plurilingüisme de bon grat i que no aprofita l'oportunitat de sentir com a pròpia una riquesa cultural que és tot un tresor. Un estat que s'està formant a partir d'una matriu castellana i, per tant, basat en la llengua castellana. Incís: parlem de llengua espanyola per a referir-nos a la que, filològicament, és la llengua de Castella; això vol dir que cap altra llengua pot dir-se "espanyol"?

Per altra banda, tampoc no podem negar que actualment el català té presència a molts mitjans de comunicació i que probablement mai no havia tingut tanta protecció legal, ni que sigui en teoria. I, malgrat això, el català està en perill. Però fixem-nos també que, tot i la brutal persecució a què ha estat sotmès al llarg d'aquests darrers segles, el català ha arribat viu fins avui perquè encara que no ocupés en molts

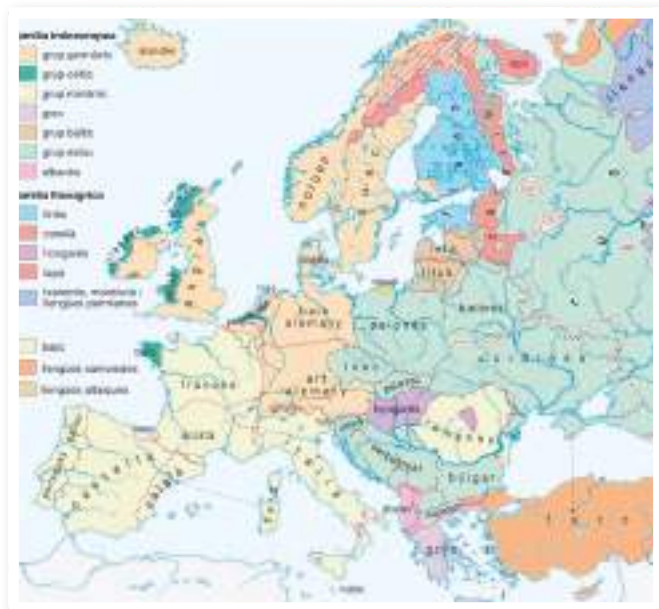
moments espais de poder, els parlants, el poble pla, la gent normal i corrent, fins ara mai no l'havia abandonat. Podem pensar, però, que en un món com l'actual, el que ha servit en altres èpoques potser ja no serveix i si una llengua no està present a tots els àmbits de la societat, tant els considerats clàssicament formals (justícia, economia, comerç, administració, cultura...) com en els informals (nous mitjans de comunicació digitals, recursos d'entreteniment, influenciadors, jocs, música...), ho té difícil per sobreviure. És ben cert, però tot això no serveix de res si la llengua desapareix de la vida quotidiana, si no és la llengua habitual, la llengua ambiental. I que el moment actual és delicat ho demostra un fet incontestable: a Catalunya es pot viure parlant exclusivament castellà, però difícilment parlant només català. Hem de lluitar perquè les lleis protegeixin el català, hem de lluitar perquè sigui present en tots els àmbits, i encara hi ha molta feina a fer. Però amb això no n'hi ha prou perquè hi ha casos al món de llengües que malgrat tenir un estat a favor no estan en una situació gaire gal·dosa (l'exemple clàssic és el gaèlic irlandès) i perquè massa sovint la llengua és objecte de mercadejos i interessos polítics. Per això no ens queda altra solució que assumir que el català, en el fons, només ens té a nosaltres.

Gironí, alguerès, alacantí, lleidatà, menorquí... o allò que en diem català (Il·lustració: Gencat)

Catalanoparlants i el canvi de llengua

I qui som aquests nosaltres? Som els catalanoparlants. Però, qui és catalanoparlant? Doncs bàsicament qui sap català i el vol parlar. De fet, de catalanoparlant no se n'és sinó que se n'exerceix. No calen vuit cognoms catalans per ser-ne, no cal cap característica ètnica especial. Només cal voler-ne ser. Un catalanoparlant pot ser-ho per tradició familiar o per adopció cultural. Tant se val. En tot cas és algú que valora la importància de fer servir el català amb total normalitat, conscient

Mapa de les llengües d'Europa

que una llengua és un mitjà de comunicació i també un vehicle per a una cultura que només es pot expressar en aquella llengua en concret; algú que és conscient que la desaparició d'una llengua ho és també d'una manera de veure el món, d'interpretar-lo, de viure'l.

La qüestió és, doncs, que els catalanoparlants hem de fer servir la nostra llengua en tots els àmbits, sobretot en la vida quotidiana. I ara estem arribant al nucli de la qüestió, perquè una llengua sobreviu només quan forma part de l'entorn quotidià, quan és normal sentir-la, quan és la primera opció lingüística. Una anècdota pot servir per il·lustrar-ho. Érem a Flandes, la part belga on parlen neerlandès (o flamenc), en un bar; nosaltres, amb una pinta de turistes que se'ns veia d'una hora lluny. Ve el cambrer, un noi ben jove, i se'ns dirigeix en neerlandès. Era evident que nosaltres ni érem flamencs ni hi havia gaires possibilitats que entenguéssim una llengua que té poc més d'un milió de parlants. Quan li vam dir que no l'enteníem no va tenir cap inconvenient a parlar-nos en anglès, però amb aquell primer gest el noi havia fet present la seva llengua en una situació quotidiana. I això ens hauria de fer pensar: per què els catalans fem exactament el contrari? Quin mecanisme ens impulsa a parlar en castellà davant persones que sospitem que no són d'aquí? I encara més: per què els catalanoparlants canviem al castellà quan ens dirigim a persones que no parlen català malgrat que sabem que l'entenen?

Pot ser un bon moment per introduir un altre concepte: el de catalanoentenenent. Tothom ha de ser lliure de parlar la llengua que vulgui. Per tant, un és ben lliure d'haver viscut tota la vida aquí i no parlar català, només faltaria (tot i que pot ser paradoxal definir-se català sense parlar català, com ho seria algú que es proclamés espanyol sense parlar mai castellà). Però l'argument és reversible: un també és ben

lliure de parlar català sempre que vulgui i amb qui vulgui. Hi ha molts més catalanoentenenents que catalanoparlants (ho certifiquen les estadístiques), però el drama és que si els catalanoparlants van canviant contínuament de llengua mai no convidaran un catalanoentenenent a fer el pas a parlar. I això és el que fem contínuament: ens passem al castellà davant d'algú que ens sembla que parla castellà, o que considerem estranger o que simplement ens ha dit buenos dias. Fins al punt que en un grup de gent, només que n'hi hagi un que parli castellà, la resta, per molt catalanoparlants que siguin, sovint es passen a l'altra llengua encara que el primer entengui el català. Fent-ho així mai no convidarem ni els nous catalans ni els antics catalans que no parlen català a fer el pas de parlar-lo.

A Catalunya es pot viure parlant exclusivament castellà, però difícilment parlant només català.

A què obeeix aquesta actitud? A aquesta pregunta, se sol respondre tant per joves com per grans amb arguments similars. Una primera resposta és que per respecte. Realment, algú que entén català creieu que considera que és una falta de respecte que us hi adreceu en aquesta llengua? Us heu plantejat mai que sigui una falta de respecte que ell us parli en castellà? Feu la prova i manteniu una conversa tranquil·lament cadascú amb la seva llengua i veureu com això no afecta ni la comunicació ni la bona relació.

També hi ha qui contesta que actuar així és normal, és el que s'ha fet sempre, com si fatalment no pogués ser d'una altra manera. Val la pena reflexionar sobre el sentiment de subordinació, sobre quina falta d'autoestima hi ha darrere d'aquest argument.

Una altra resposta té a veure amb les persones que considerem nouvingudes. Veiem un aspecte, un color de pell, un cognom... determinats, i ens hi adreces en castellà. I qui ens garanteix que ens entendran? Algú que ve del Senegal és més probable que ens entengui en wòlof o francès que en castellà. I mai no ens plantejem que les persones nouvingudes també tenen dret a aprendre català? Es dona el cas que una bona part de nouvinguts provenen d'entorns multilingües i, per tant, no els ve de nou trobar-se amb una societat amb més d'una llengua i sovint estan ben disposats a aprendre-les. Algú, amb aire paternalista i, ben mirat, un punt inconscientment xenòfob, dirà, home, pobrets, millor que aprenguin castellà que els serà més útil. Evidentment si no els parlem mai català mai no els serà útil! I, encara, si voleu una llengua útil, parreu-los anglès. Tot i que si entrem a debatre el concepte d'utilitat referit a les llengües ja ens hi podem calçar, perquè útil i millor són conceptes que impliquen inútil i pitjor, dos mots que, aplicats a qualsevol llengua, són les dues primeres paraules del seu epitafi.

Parlem amb: Rosalia Garcia

De mirada idealista, la Rosalia es desvia per ajudar la gent que més ho necessita. Per ella, ser treballadora social és una vocació i fa 13 anys que es dedica en cos i ànima a la gent de Vidreres. La seva feina és d'aquelles que potser passen desapercebudes però sense la qual molta gent es trobaria desemparada i sense recursos. Per això li volem agrair tota la feina que fa pel poble.

Com s'organitzen els serveis socials?

Els equips de serveis socials bàsics estan formats per una treballadora social i una educadora social en funció de la població. Els pobles més grans de 20.000 habitants tenen serveis socials propis. La resta està centralitzat des del Consell Comarcal la Selva. La coordinació és a Santa Coloma.

Quina diferència hi ha entre una treballadora social i una educadora social?

La diferència està en l'enfocament de la feina i el tipus de població que atenem. Educació social fa sobretot temes d'infància i adolescència, dificultats en la relació maternofamiliar... Ells estan enfocats en com reconduir les situacions, maltractaments, negligències, etc. Nosaltres fem treball social i sobretot atenem gent gran, immigració, persones amb discapacitat... Alguns casos més complicats els compartim.

Des de serveis socials què oferiu al poble de Vidreres?

Primer de tot, cal entendre que nosaltres atenem les demandes de les persones. Aquí pot venir qualsevol, des de gent gran amb dificultats per caminar a persones amb malalties mentals. També pot venir una derivació del CAP, de la policia, etc. Llavors, un cop ens ve la gent a fer una demanda, jo puc veure si hi ha alguna cosa a darrere. Hi ha la demanda explícita i implícita, i això ho veus visita rere visita. Potser ve una dona a demanar-me ajuda econòmica o aliments i jo veig que no para de plorar, mira molt cap avall... és que passa alguna cosa. Llavors vas rasant i acabes trobant altres coses.

Quins casos teniu més sovint?

Els dos gruixos principals són gent gran i dificultats econòmiques. Històricament, hem passat les dificultats de la crisi de 2008, que l'hem arrossegat durant molts anys, ara amb la Covid, que també ha sigut molt i molt dur, i ara tornem a estar amb una altra crisi que és tot el tema d'Ucraïna.

Quines coses concretes feu per a la gent gran?

Els serveis socials, en general, han de tenir l'equip de serveis bàsics: el SAD, el TAD i el transport adaptat. SAD vol dir Servei d'Atenció Domiciliària, el TAD vol dir Teleassistència Domiciliària i el transport adaptat és sobretot per anar a MIFAS i a centres de persones amb discapacitat. Això és bàsic, vagis on vagis de Catalunya ho trobaràs. Llavors hi ha uns requisits: pel SAD, el nivell de renda, propietat, estalvis... i a partir d'aquí fas un càlcul per veure si entra. Per mi és un dilema perquè tinc gent que no ha treballat mai i, en canvi, té dret a ajudes i gent que són pagesos que han treballat i tenen un raconet i s'ho han de gastar ells.

La Rosalia atenent visites

Aquí (Catalunya) no estem ni en prevenció, apaguem focs.

És un dilema ètic. Què seria el millor?

És clar, hi ha sistemes de benestar que estan més avançats que nosaltres, a Euskadi mateix, tampoc cal marxar gaire lluny. A altres països et quedes a l'atur i tens un pis, la llum pagada, etc. Aquí no estem ni en prevenció, apaguem focs.

I el col·lectiu d'ajudes econòmiques, què feu per a ells?

Valorem cada cas, les necessitats i mirem quines ajudes poden rebre.

Portes 13 anys a Vidreres. De tots aquests anys has notat canvis cap a pitjor o hi ha hagut pics de moments que s'ha necessitat més ajuda?

Sí, ha anat a èpoques. Normalment, però, les problemàtiques són les mateixes a tot arreu. A tots els pobles sempre hi ha alguna persona amb malaltia mental, gent amb problemes d'addicció a l'alcohol o a les drogues, etc. Tot això és molt nostre.

Parlem amb: Rosalia Garcia

En el cas d'abús d'alcohol o drogues, com ho fas si la persona no es vol medicar o no fa cas dels consells que li dones?

Hi ha el principi que no pots obligar a ningú. Si aquesta persona s'està fent mal perquè està consumint però no és un risc vital i no fa mal a ningú jo no puc fer res. Jo puc informar, puc treballar i, com a última instància, puc enviar el cas a un jutge, però no puc obligar a res. Com que treballes amb el vincle fas una feina de formigueta.

Has de conèixer molt bé la persona per intentar que s'obri.

Has de saber persuadir, convèncer. Has de saber com entrar-los. I quan ho aconsegueixes és un win-win.

Aconsegueixes fàcilment que la gent se t'obri?

Sí, he de reconèixer que sí. Potser és la pràctica, soc propera.

No t'has trobat mai algun cas que no sabessis què fer?

Sí, m'he trobat de tot. Des que s'han obert des del primer dia, a altres que no, m'han agredit, m'he hagut de defensar, a vegades hem hagut de trucar el botó d'emergència...

De fet la distribució de la sala de visites la tenim organitzada de tal manera que nosaltres tenim un accés ràpid a la porta per si es posen violents.

Fins on estàs disposada a aguantar?

És una feina vocacional, t'ha d'agradar. Jo treballo del que m'agrada i em sento una privilegiada en aquest sentit.

Ho has tingut sempre clar?

De fet, jo vaig començar filologia anglesa però feia de voluntària a la Creu Roja i al cap de dos anys vaig veure que rebia de tot arreu però jo no donava res. No em veia sent professora. Vaig deixar la carrera a mitges i vaig començar Treball Social.

A la Creu Roja què hi vas trobar? O què hi feies?

Hi vaig trobar l'ajudar la gent. Allà feia de voluntària, acompanyava la gent gran, trucava als domicilis per veure com es trobaven, també estava a serveis preventius, campanyes de sensibilització... Jo intento ajudar la gent. Sé que a vegades la gent no és el que espera dels serveis socials.

***La nostra feina no és donar,
és ajudar.***

I què és el que esperen?

Diners. La gent et ve a serveis socials preguntant «què em dones?», i si marxen amb les mans buides sembla que no has fet res. La nostra feina no és donar, és treballar, ajudar a...

L'equip de Serveis Socials

I durant la pandèmia com vas viure la situació social?

Vam fer molt de teletreball, fèiem el que podíem. Parlàvem molt per telèfon i a vegades amb una sola trucada ja veies com estava l'altra persona.

Us van augmentar les trucades o la gent que venia?

Sí, completament. Hi ha molt de treball en negre i com que la gent no podia sortir tampoc podia treballar. Molta gent es va trobar sense ingressos de cap mena. Va ser molt dur, molt angoixant.

Vosaltres porteu el Banc dels Aliments. Sempre us n'heu encarregat?

Sí, quan hi havia mossèn Lluís ell donava menjar des de Càrites i nosaltres des del Banc dels Aliments a través de serveis socials. Hi havia dos repartiments diferents. Fèiem una setmana ell i una nosaltres. Quan ens va deixar, ens vam ajuntar i ara ho portem tot des de serveis socials. El servei d'aliments és de titularitat municipal, de l'Ajuntament de Vidreres. Ho gestiona l'entitat Jamia Kafo i compta amb voluntàries de Càrites i de la pròpia entitat. Cada setmana fem repartiment, som allà al carrer d'Orient, als baixos de la biblioteca. Abans es feia al mig del poble i veies la cua que arribava fins a Ca la Selis gairebé. Ara és més confidencial.

Creus que és millor que estigui apartat?

Sí, hi ha gent que se sent avergonyida d'anar-hi. I hi ha molta gent que et diu que no ho necessiten, que segur que hi ha altres persones que ho necessiten més.

Sobre el tema d'Ucraïna, us n'encarregueu vosaltres?

Sí, tenim el Pla de ciutadania i immigració que és de l'Ajuntament, amb la Montse Ciurana com a tècnica. Entre les dues vam decidir que fóssim referents perquè com que hi ha molta informació i va canviant, ens entenem entre la Montse i jo per organitzar-ho. Decidim si els nens s'han d'escolaritzar, vetllem per si les famílies tenen hora amb la policia nacional i així tenir dret a NIE i permís de residència i treball.

Han vingut gaires refugiats?

Pel nombre d'habitants que té Vidreres, sí. La majoria han vingut amb famílies d'acollida, algunes són familiars i coneguts russos i ucraïnesos que els acullen aquí Vidreres. Al principi plorava quan t'explicaven les situacions viscudes però aprens a fer-te una cuirassa.

Treballes amb el vincle però alhora no pots vincular-te

A la força, si no, acabes destrossat.

Exacte, treballes amb el vincle però alhora no pots vincular-te. No m'ho puc endur a casa ni puc ser subjectiva. Jo he d'estar fora de la situació que m'expliquen. Et vas enfortint amb els anys. Jo ho he aconseguit amb el temps però amb els d'Ucraïna hi ha hagut algun cas que he plorat amb ells. T'expliquen com funciona això dels corredors humanitaris, com els marits els acompanyen fins a l'últim punt, es fan un petó i se separen. Nosaltres anem fent seguiment, ens assegurem que parlin amb les famílies...

Quin tipus de perfil d'Ucraïna ve?

Gent amb recursos i formació. El que no, com sempre, es queda allà. Han vingut dentistes, arquitectes, advocades. Però fins que no tinguin el NIE no podran treballar, i tot i així, primer han d'homologar els títols. També se'ls ofereixen cursos de català.

Quant fa que han arribat?

Van començar a arribar a mitjans de març i no han parat. Segueixen arribant i, fins i tot, crec que està pujant, però és una sensació. Ara, tots tenen l'objectiu de tornar i amb això també és difícil treballar-hi. El treball social és una feina d'anar fent i picar pedra. Llavors quina feina fas amb una persona que té l'objectiu de tornar? Si veiem que des de serveis socials no acaba de funcionar també tenim el programa de refugiats.

Us heu trobat amb dificultats per comunicar-vos-hi?

Ara amb les ucraïneses tenim les famílies d'acollida que ens fan de traductors, i per altres casos també tenim un servei de traducció. Això també ens havia ajudat molt en el passat amb dones marroquines, sobretot. Per exemple, amb casos de víctimes de violència de gènere no és el mateix que jo li digui alguna cosa que sigui una altra dona marroquina.

El lligam cultural que tenen és diferent.

Exacte, i tampoc és el mateix el que em poden dir a mi que el que li diran a l'altra dona. Però al final amb la gent que no són immigrants també ho fem. Busques estratègies.

Al final la nostra feina és crear xarxa; ens coordinem amb la policia, amb salut mental, amb el CAP, amb l'hospital... El metge fa un enfocament biològic (com et trobes, què tens, què t'ha passat i quina medicació t'anirà bé), el psicòleg mira més quins fets t'han passat al llarg de la vida (biopsicològic) i nosaltres som l'enfocament social, el crear xarxa. Un metge veurà un pacient i dirà que té càncer i el derivarà on sigui. Jo miro més el rerefons: entén què està passant? Podrà anar-hi sola? Com estarà quan arribi a casa?

Suposo que la part maca de la feina és quan veus que un cas es resol i surt bé.

Evidentment, és una satisfacció personal. És al llarg del temps que ho veus, però és maco veure que van cap a millor. I no ho fas perquè et donin les gràcies, ho fas perquè t'agrada i és la teva feina, però també t'agrada que et donin les gràcies. De fet, fa molts anys que treballo aquí i no vull marxar. Primer havia estat voltant una mica, a Arbúcies, Sant Hilari, Santa Coloma, Maçanet, Massanes... però per mi em jubilo a Vidreres. Al final depenc del Consell Comarcal de la Selva i ells em poden enviar on creguin millor.

En canvi, no vius a Vidreres.

Crec que és una feina que no pots viure on treballes. Primer perquè fas casos molt durs, com abusos sexuals, violència de gènere, retirada de menors... i és millor no trobar-te la gent pel carrer. Des del Consell Comarcal ho recomanen. De fet, a vegades, després de treballar, aprofitava per fer les compres al poble i veia gent que em deia que no en tenia per menjar i després estaven comprant begudes alcohòliques, etc. I, és clar, se't queda una cara...

I el tòpic que s'ajuda més els immigrants?

És mentida. Tots tenen els mateixos drets i obligacions, tant els nascuts aquí com els immigrants. Hi ha un barem i un requisit que són iguals per a tothom. Però no ajudem més els immigrants.

Pot ser que hi hagi una part de vergonya per part de la gent del poble? De no voler recórrer a serveis socials?

Sí, molta. Nosaltres oferim uns serveis però si la gent no els demana... Jo crec que és la cultura de l'esforç i el sacrifici que tenim inculcada. Hi ha moltes dones grans que volen cuidar els marits malalts quan elles tampoc estan bé, però com que és el seu marit, creuen que són qui s'han de carregar tota la feina.

Vols afegir alguna cosa més?

Sí, que dins de l'equip de serveis socials treballen més persones. L'administrativa, la Judith; l'educadora social, la Cristina; una altra treballadora social, la Mar; la psicòloga, l'Esther, i la tècnica d'habitatge, l'Àlicia. Treballem en equip i en xarxa. Sense elles i la resta de professionals jo no soc ningú.

Llar de Jubilats

Ball els diumenges

“Ja era hora!”, comentaven tots els assistents, “per fi podem ballar els diumenges”.

Doncs sí, el diumenge 20 de març van començar les sessions de ball. Després de dos anys, es trobava molt a faltar, tothom en tenia moltes ganes, en viu i en directe, ara ja cada diumenge.

Ara esperem començar molt aviat els enyorats ball-berenar de l'últim divendres de mes.

Activitats

Seguim amb les activitats ja programades, com la dansa per a adults, informàtica, manteniment de la memòria, manualitats, classes de català i ara també country i balls en línia. La nostra coral, La Veu de la Gent Gran, ja va participar a la missa cantada a l'església de Vidreres el passat diumenge 4 de gener. Cada setmana assagen amb moltes ganes i entusiasme.

Properes activitats

Ens estem preparant per poder dur a terme la Trobada Comarcal d'Activitats Físiques al pavelló municipal del nostre poble i que comptarà amb la participació de diversos casals de la comarca. Això serà el proper dimecres 15 de juny.

Ànims i salut per a tots.

Oncolliga Vidreres

Benvolguts tots! El passat 6 de febrer vam moure'ns una vegada més. Amb un èxit de participació vam poder dur a terme la Run4Cancer, aquesta vegada sortint tots junts del pavelló.

Un any més també hem venut punts de llibre i els braçalets de Sant Jordi. Tot km 0, ja que era tot fet per aquestes dones que no paren i que formen part d'aquest teixit de voluntàries tan valuós que tenim a Vidreres. El 8 de maig, donem suport als equips d'Oncobike i d'Oncotrail de Vidreres, amb la Pujada a Caules. Les donacions que recaptin van destinades als seus equips. Endavant a tots i totes!

Dir-vos que si us ve de gust, ja us podeu guardar a l'agenda el 9 de juliol al vespre. Per aquella data estem preparant un maridatge

benèfic. Hi haurà música, beure i tapes. Us hi esperem per passar un vespre agradable i solidari, per celebrar la primera edició de Glops Musicals a Vidreres!. Anirem informant mitjançant el nostre Instagram @oncolligavidreres.

Recordar-vos que tenim a Vidreres un magatzem on hi ha tot de material (llits, cadires de rodes, baranes...) que un malalt oncològic pot necessitar pel seu benestar. En el cas que a algú li calgui, no dubteu a contactar amb nosaltres. A Oncolliga Girona seguim amb tots els altres serveis assistencials.

Que tingueu una bona primavera i gràcies, gràcies, gràcies per ajudar-nos a ajudar!

Arxiu històric municipal

Un espai de la Biblioteca Joan Rigau i Sala està destinat a preservar la documentació històrica del municipi en el projecte de l'arxiu històric municipal. Al primer pis de la biblioteca es troba un espai emmarcat amb vidre que tindrà per finalitat vetllar per la recuperació i protecció del patrimoni documental de Vidreres.

En aquest sentit, la zona d'arxiu conserva la documentació històrica generada per l'administració local en les activitats diàries de govern, gestió del territori i prestació de serveis a la comunitat, i aplega imatges i documents antics d'empreses, entitats, i persones amb l'objectiu de complementar i enriquir la visió social, cultural i econòmica del nostre municipi.

La preservació de la memòria històrica local és fonamental per entendre la nostra identitat com a municipi i és per això que des de la regidoria d'Ensenyament, Cultura, Fires, Festes i serveis de l'Ajuntament s'impulsa aquest espai com a llavor d'un futur arxiu municipal que gestioni la documentació administrativa i històrica.

L'espai compta amb mobiliari adequat per a la custòdia i conservació de fotografies i documents, i està obert a totes les persones i entitats que necessitin consultar documents amb motiu de la realització d'algun tràmit, l'elaboració d'una recerca o treball d'investigació, o simplement per satisfer la seva curiositat. La consulta de la documentació és gratuïta, i es pot fer demanant cita prèvia a la mateixa biblioteca municipal. Cal tenir en compte que alguns documents són d'accés reservat perquè contenen dades sensibles que poden afectar la ideologia, salut, intimitat o honor de persones i només es poden consultar en els termes i condicions que estableix la legislació que regula l'accés als documents i les dades.

Les actuacions que s'han dut a terme des de la seva creació, gràcies a la predisposició del personal de la biblioteca municipal i a l'assessorament de la Sra. Gisela Rial Freixanet, tècnica superior arxivera, assessorament que es produeix fruit del conveni a tal efecte amb l'Arxiu Comarcal de la Selva, són les següents:

L'inventari de la documentació municipal

Ha consistit a inventariar, descriure, classificar i organitzar la documentació que forma part de l'arxiu històric de Vidreres.

L'arxiu històric de Vidreres està compost majoritàriament per programes de festa major, programes del Ranxo i el Carnaval i programes d'altres festes i activitats que es fan al poble de Vidreres. A més també hi ha un recull de premsa del poble dels anys 80 fins al 2016; exemplars de revistes locals com el Rec Clar i la revista de l'institut; llibres, CDs i DVDs de la Col·lecció Local editada per l'Ajuntament de Vidreres. La base de dades que s'ha fet servir per inventariar la documentació està feta amb el programa Access i la facilita l'Arxiu Comarcal de la Selva (ACSE) en tots aquells municipis on el Servei Prest fa intervencions arxivístiques.

Base de Dades del Fons històric de l'Ajuntament de Vidreres

Inventari i digitalització de les fotografies

El fons fotogràfic està compost per 2186 fotografies analògiques, aquestes estaven col·locades en unes capsas i organitzades per temàtiques, a part també hi havia 6 àlbums de fotografies que estaven més descrits, ja que posava l'any i la temàtica de què tractaven les fotografies

El procés previ a la digitalització de les fotografies ha consistit a agafar fotografia per fotografia, posar la foto a una camisa de paper per tal que una les fotografies no es toquin entre si, i també a la camisa se li ha posat el número d'identificació de cada fotografia, s'ha començat per la fotografia 1 i s'ha anat seguint fins a arribar a la fotografia 2186. Les fotografies s'han guardat en sobres de paper i s'ha enumerat cada foto, ja que s'ha decidit que els sobres siguin la unitat d'instal·lació de les fotografies. A cada sobre s'hi han col·locat aproximadament unes 15 o 20 fotografies i totes aquestes han estat digitalitzades a l'ordinador.

Al moment de digitalitzar-les, els criteris que s'han seguit són els de la *Guia de digitalització* publicada pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Els criteris que estableix aquesta guia són que la resolució de les imatges ha de ser de 300 ppp i les imatges

s'han de guardar en format TIFF i JPG. Aleshores seguint la guia que s'ha esmentat anteriorment, les fotografies s'han guardat en els dos formats TIFF i JPG. Totes les fotografies s'han inventariat, classificat, descrit i avaluat a una base de dades que s'ha creat expressament per les fotografies, aquesta base de dades igual que la del fons històric ha estat proporcionada per l'ACSE.

Les fotografies un cop estan inventariades i digitalitzades es guarden en sobres i aquests s'han col·locat a una de les calaixeres que hi ha a l'arxiu, que està pensada per guardar fotografies.

Base de dades del Fons fotogràfic de Vidreres

Digitalització de negatius

Dins del fons fotogràfic hi havia un sobre ple de negatius sense cap mena d'organització, per saber que tractaven els negatius i per conservar-los bé, es va decidir que s'havien de digitalitzar

Això ha permès que es digitalitzessin 490 tires de negatius que són un total de 1806 fotografies, aquestes fotografies s'han guardat a l'ordinador de l'arxiu i a un llapis extern de memòria. Els negatius han estat endreçats en fundes específiques de conservació que han estat

facilitades per l'ACSE. Un cop tots els negatius han estat digitalitzats, s'ha procedit a mirar fotografia per fotografia i veure de quina temàtica tractava la fotografia, i s'han fet carpetes a l'ordinador amb el nom de les temàtiques i a dins s'hi ha anat col·locant les fotografies que mostren una imatge sobre aquell tema. Els negatius conformen un total de 35 carpetes a l'ordinador que són les seves unitats d'instal·lació a la base de dades.

Amb la intervenció que ha realitzat fins ara, s'ha aconseguit que tota la documentació de l'arxiu històric estigui inventariada, que les fotografies estiguin digitalitzades i inventariades; i que els negatius estiguin digitalitzats.

Una tasca que està ara en procés per acabar de tancar aquest primer període és la d'acabar d'introduir els negatius a la base de dades, però així i tot els negatius estan organitzats amb carpetes segons la temàtica de la fotografia, aleshores si es necessita buscar en els negatius una fotografia en concret anant per les carpetes es pot trobar fàcilment.

Una altra tasca a fer és que la gent gran del poble pogués identificar les persones que surten a les fotografies i els negatius que s'han digitalitzat, ja que no hi havia gaire informació i s'ha descrit amb el que surt a la fotografia, però no s'han identificat les persones ni les festes en qüestió.

La idea de l'arxiu històric de Vidreres, és que la gent del poble faciliti documents i fotografies antigues perquè aquestes puguin ser dipositades a l'arxiu històric o digitalitzades.

Ens trobem amb un bon punt de partida i no cal deixar de fer créixer el fons de la nostra vila.

Defensor del ciutadà

El passat 3 de març es va celebrar l'assemblea del Fòrum de síndics, sindicats, defensors i defensores locals de Catalunya (ForumSD) al Centre Cultural la Farinera del Clot de Barcelona per tal d'escollir la nova junta que portaria a terme el proper pla estratègic de treball envers les sindicatures.

En aquesta assemblea va ser elegida com a presidenta de la nova junta Dolors Vallejo, síndica de Sant Boi, i l'acompanyen David Bondia (Barcelona) Rosa M. Vandellòs, tesorera (Delterbre), i en aquesta ocasió tres representants de les comarques gironines, Marta Alsina, vicepresidenta (Girona), Fina Camós (Palamós) i Salvador Torres, secretari (Vidreres).

Engega així un nou equip de treball per tal que els drets dels ciutadans siguin defensats amb la proximitat que dona la institució de les sindicatures. A l'hora de donar a conèixer la importància que té davant de la ciutadania poder tenir a l'abast una institució propera per tal d'ajudarlos en la seva relació amb les institucions municipals.

Les sindicatures estan obertes a atendre a tot ciutadà per les seves consultes i acompanyar-lo en tot el procediment local. Tanmateix totes les accions que porten les sindicatures a terme són completament sense cap cost per al ciutadà.

La Junta del ForumSD

Festa de les flors

Un any més Vidreres celebrarà la Festa de les Flors, els dies 27, 28 i 29 de maig. Els carrers de la vila s'ompliran de llum i colors gràcies als racons florals i l'àmplia programació d'activitats.

Enguany la festivitats inclourà concursos, exposicions, concerts, espectacles, xerrades i fins i tot un tast de vins! També es comptarà amb la tradicional Fira de les Flors, una mostra d'expositors de productes d'artesanía i originals tallers demostratius i participatius, alguns d'antics oficis, amb els quals es pretén contribuir a promoure el coneixement del sector artesà.

Tota la informació actualitzada al web de l'Ajuntament.

Guillats de la Selva

Vidrerencs i vidrerencs, som la Colla Casteller de la Selva (Guillats de la Selva), fundada en Assemblea el dia 14 d'octubre del 2018 al Cercle Jove de Santa Coloma de Farners. Alguns de vosaltres potser ens coneixeu de quan vam trepitjar el vostre poble per primera vegada, el darrer 27 de febrer.

Tot i fer els assajos a Santa Coloma de Farners, que és el poble que ens ha vist néixer, volem ser la colla casteller de tota la comarca i fer arribar el sentiment casteller a tota la població. El nostre objectiu és fomentar la integració a la colla de gent de totes les cultures. Volem que els castells siguin una eina de cohesió social i escola de valors, dins un marc de respecte, democràcia i treball conjunt.

Ens estimem els castells i la comarca, i ens agradaria poder-ho fer arribar al major nombre de gent possible. A la Colla tothom hi és benvingut i, encara més important, tothom hi és necessari.

Ja formem part de la Coordinadora de Colles Castelleres de Catalunya, fet indispensable i necessari per fer castells. La CCCC vetlla pels interessos dels castells, ja que són patrimoni cultural i immaterial de la humanitat i vetlla també pels interessos comuns de les colles castelleres i per la seguretat de l'activitat sota la cobertura d'unes pòlisses adequades.

Després de la incertesa durant la pandèmia de la Covid-19, hem tornat amb més força que mai i després d'alguns assajos populars i actuacions que portem fent des de la nostra tornada al mes de febrer, estem treballant molt a fons per celebrar el nostre bateig el dia 11 de juny d'enguany. El bateig simbolitza l'inici al món casteller de forma completa, i per tant l'actuació més gran que haurem dut a terme fins ara.

Volem d'onar-nos a conèixer per apropar a tots els selvatans que ho desitgin la possibilitat d'acudir als nostres assajos, que fem al Pavelló de la Nòria, de Santa Coloma de Farners, els dimarts d'1/4 de 9 a 10 del vespre, i els divendres de 9 a 11 de la nit.

Podeu contactar amb nosaltres a través del correu electrònic guillats-delaselva@gmail.com i per estar al dia de la nostra activitat ens podeu seguir al nostre Instagram [@guillatsdelaselva](https://www.instagram.com/guillatsdelaselva).

Amunt, Guillats!

Batibull d'estiu

S'acaba l'escola i l'institut, surt el sol amb més força que mai i els rius i rierols baixen plens de vida del desgel de les muntanyes, i és que, amics i amigues, ja torna l'estiu! A les monitores i monitors del Grup d'Esplai Vidrerenc se'ns ha encomanat l'alegria del cant dels ocells migradors que tornen amb la caloreta de la primavera, i engeguem una nova campanya plena d'activitats preparades amb moltes ganes, il·lusió i esforç.

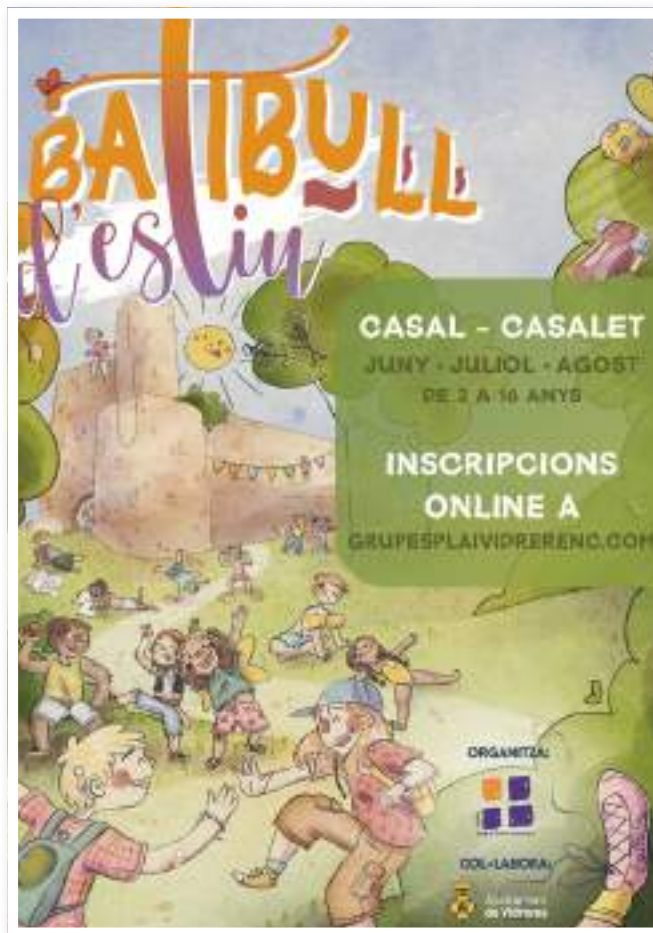
Enguany les activitats d'estiu que durem a terme són el Casal-Casalet de juny, juliol i agost, el Casal Jove i les excavacions arqueològiques al Castell de Sant Iscle amb un torn de joves catalans i un altre amb un d'arreu del món.

Qui ens coneix ja sap que totes aquestes activitats són el fruit de la constància i el treball d'estiu rere estiu, ja que les tres activitats tenen un llarg recorregut en la història de la nostra entitat. Són tres exemples d'activitat que ens identifiquen i que s'han mantingut gràcies a l'estima que hi hem aportat i a l'èxit de participació en cadascuna de les edicions.

Primer, parlarem del Casal-Casalet, un espai on tots els infants i joves del poble i rodalia tenen cabuda i cada dia és diferent. El casal segueix sent un lloc ple de sorpreses, màgia i misteris on a través de jocs, excursions, gimcanes, tallers i moltes altres activitats guiem els infants i joves a través del centre d'interès d'aquest estiu, que podran descobrir a partir de l'1 de juliol. El Casal-Casalet no només és un espai d'aprenentatge i d'educació informal basada en el lleure educatiu, sinó que és un espai on es creen noves amistats, on es comparteixen mil i una converses, es fan debats i reflexions i on, per sobre de tot, tant petits com grans creixem una mica més com a persones. Aquest any, una novetat: per facilitar la conciliació laboral dels familiars, ampliem l'horari amb la nova hora d'acollida de 8 a 9 h del matí.

Enguany continuem el que l'any passat fou una aposta arriscada però tot un èxit, el Casal Jove, un espai de trobada per a adolescents d'entre 12 i 16 anys. Som conscients que per a aquesta franja d'edat manquen espais de socialització i creixement personal, és per això que mantenim aquest projecte amb il·lusió per fer del Casal Jove un lloc de trobada on els joves del poble puguin viure un lleure ja més adult i conscient.

Finalment, un any més, una de les activitats més veteranes, els camps de treball arqueològics al Castell de Sant Iscle. Enguany tornarem a tenir dos torns de voluntaris, el de joves catalans de 16 a 18 anys la primera quinzena d'agost i el de joves internacionals de 18 a 30 anys durant la segona quinzena d'agost. Any rere any desenterrem i resollem nous enigmes de la història del castell, que és la història del poble; què ens espera aquest estiu sota les roques centenàries? Encara no ho sabem, però podem afirmar que any rere any anem recuperant tota l'esplendor del castell de Sant Iscle i descobrint un patrimoni que és llegat inqüestionable del poble. Així fem camí cap a la consolidació definitiva del castell i la seva pervivència al futur.

Aquestes són les principals activitats que durem a terme a l'esplai durant l'estiu. I per què és bo passar l'estiu amb l'esplai? Perquè des de l'esplai no fem, ni volem fer negoci amb els vostres fills i filles. L'esplai és una entitat sense ànim de lucre que té com objectiu l'educació a través del lleure als infants i joves del poble. Formem part del moviment educatiu del lleure pensat, realitzat i adreçat a joves, independent i de base voluntària, obert a tothom sense distinció d'origen, nacionalitat, gènere, poble o creença, d'acord amb les finalitats i principis del Grup Esplai Vidrerenc. Ens guia la voluntat de transformació social i implicació amb un projecte que ens sentim molt nostre. La majoria de monitors hem crescut amb l'esplai, hi érem de nens i hi som ara com a monitors. Ens guia la vocació educativa i el fet d'ajudar els infants i joves del poble a tenir un espai educatiu de lleure representatiu. És per això que podem fer accessibles econòmicament tots els casals d'estiu, les activitats hi són de qualitat, hi son plantejades amb rerefons educatiu i tots els monitors i monitores tenen formació reglada i experiència. L'any passat centenars d'infants i joves del poble van formar part d'aquest projecte engrescador que cada any fem més gran entre tots i totes, però volem ser-ne més.

No t'ho pensis, aquest estiu amb l'esplai, BATIBULL d'ESTIU!

Dia de la Poesia a la Biblioteca

Cada 21 de març es commemora el Dia Mundial de la Poesia, declarat per la UNESCO l'any 1999, amb l'objectiu de recolzar la diversitat lingüística a través de l'expressió poètica i fomentar la visualització de les llengües del món. La poesia, practicada al llarg de la història en totes les cultures i continents, parla de la nostra humanitat i els valors compartits transformant el poema més senzill en un poderós catalitzador de diàleg i pau.

Des de l'any 2008, la Institució de les Lletres Catalanes promociona aquesta celebració a les terres de parla catalana amb l'organització de diferents accions per tal de difondre el fet poètic: des de lectures de poemes fins a l'edició d'un opuscle commemoratiu que conté un poema escollit especialment per a l'ocasió, original en llengua catalana i traduït a diverses llengües.

Com a biblioteca membre del Grup de Biblioteques Catalanes Associades a la UNESCO, a la Biblioteca Joan Rigau i Sala celebrem aquest dia de forma especial amb la participació dels nostres usuaris.

Aquest any el poema que s'ha escollit per part de la Institució de les Lletres Catalanes ha estat "Si puc" de Gabriel Ferrater, coincidint amb la commemoració de l'Any Gabriel Ferrater, amb l'objectiu de principal de difondre al màxim el coneixement de la seva obra i el reconeixement de la seva figura.

La celebració del Dia de la Poesia ha comptat amb la presència i participació de l'alcalde de Vidreres, Jordi Camps, que presentat l'acte i ha donat el tret de sortida amb la lectura del poema "Si puc" en català. Tot seguit, usuaris de la Biblioteca i alumnes de l'Escola d'Adults de Vidreres han llegit el poema en diferents idiomes i també altres poemes propis o que han escollit per l'ocasió. Un total de 17 llengües d'arreu del món i un parell d'acompanyaments musicals ens han fet gaudir d'una vetllada molt especial i emotiva.

Després de les dues darreres edicions del Dia de la Poesia condicionades per la pandèmia, enguany ho hem pogut tornar a celebrar de forma presencial mantenint l'aforament màxim i les mesures sanitàries encara vigents. Moltes gràcies a tots els participants!

Participants Dia de la Poesia

Èxit de participació en el Concurs de literatura Infantil i Juvenil

Aquest any hem batut rècord! Un total de 388 infants i joves de Vidreres han participat en el Concurs de Literatura Infantil i Juvenil CLER 2022. El concurs està organitzat per la Biblioteca Joan Rigau i Sala amb el suport de la regidoria de Cultura i el Servei de Biblioteques de la Diputació de Girona, i s'adreça a infants i joves de 6 a 14 anys que estudien als centres educatius de Vidreres.

El tema proposat ha estat "Contes de por", a partir del qual els alumnes han desenvolupat les seves redaccions fent volar la imaginació, amb unes històries d'allò més sorprenents i esgarrifoses. Coincidint amb la celebració de la Diada de Sant Jordi, el Servei de Biblioteques de la Diputació de Girona ens ha fet arribar un obsequi per a tots els participants i un lot de llibres per als guanyadors de cada categoria. Les obres guanyadores ha estat les següents:

- "La bruixa maleïda" de Mònica Pitarch, Escola Salvador Espriu
- "Un dia terrorífic" de Jimena Rodríguez, Escola Salvador Espriu
- "El drac de Matadestrall" de Carla Rojo, Escola Sant Iscle
- "Atrapat en el bosc" de Denise Jantic, Centre Obert
- "La venganza de Sofia" de Raül Carrión, Centre Obert

Volem agrair a l'Escola Sant Iscle, l'Escola Salvador Espriu, el Centre Obert i l'Institut de Vidreres la vostra implicació en aquest projecte que posa en valor l'escriptura i la lectura al nostre municipi. Aquesta activitat té per objectiu afavorir la capacitat d'inventiva i d'imaginació, així com potenciar l'expressió escrita dels infants i joves, i és una mostra més de les col·laboracions entre la Biblioteca i els centres educatius de Vidreres.

Mònica Pitarch, Salvador Espriu

Carla Rojo, Sant Iscle

Denise Jantic, amb els companys del Centre Obert

Raül Carrión, amb els companys del Centre Obert

Activitats de la biblioteca

Maig 2022

Tot el mes, en horari de la Biblioteca

L'APARADOR cultural de la Biblioteca.

Tot el mes, en horari de la Biblioteca

NOVETATS, mostra dels darrers documents disponibles per a emportar-se en préstec amb el carnet de la Biblioteca.

Dimecres 4 de maig, a les 19:00h

CLUB DE LECTURA LLEGIR EL TEATRE. Comentarem l'obra "El pes d'un cos" de Victoria Szpunberg.

Dijous 5 de maig, a les 17:00h

BIBLIOBRESSOL "Menudaines" amb la Carmina. Contes i cançons per als infants més petits, en una sessió pensada perquè gaudeixin tranquil·lament de la fantasia d'una manera visual i sobretot auditiva. Activitat recomanada per a infants de 0 a 3 anys i els seus pares. Places limitades, inscripcions a la Biblioteca fins al 4 de maig.

Divendres 13 de maig, a les 17:00h

CLUB DE LECTURA JUVENIL, per a joves de primer a quart d'ESO. Comentarem l'obra "Deixa't portar" de Sarah Dessen.

Dilluns 16 de maig, a les 18:30h

CLUB DE LECTURA INFANTIL "La mà negra", per a nens i nenes de cinquè i sisè curs de primària. Comentarem l'obra "Àunia: l'anhel de llibertat d'una noia ibèrica" d'Ivan Vera.

Dimarts 17 de maig, a les 17:30h

HORA DEL CONTE "Bruixes i bruixots!" amb Albert Quintana de Gra de Sorra. Sessió de contes dedicada als éssers màgics, als personatges que viuen amagats dels nostres ulls perquè surten quan se'n va el sol. Bruixes i bruixots, històries de personatges misteriosos que, com nosaltres, no són ni dolents ni bons. O potser sí!. Activitat familiar recomanada per infants majors de 3 anys. Places limitades, inscripcions a la Biblioteca fins al 16 de maig.

Dimarts 17 de maig a les 19:00h

CLUB DE LECTURA VIRTUAL SOBRE MANGA, per al públic adult, a través de la plataforma Jitsi Meet. Comentarem l'obra "Josefina, la emperatriz de las rosas" de Kaoru Ochiai.

Dimecres 18 de maig, a les 17:15h

CLUB DE LECTURA INFANTIL "Petits grumets", per a nens i nenes de primer i segon curs de primària. Comentarem l'obra "El carnaval dels animals" d'Elisabetta Garilli.

Dijous 19 de maig, a les 17:15h

CLUB DE PRE-LECTURA INFANTIL "Selvatges". Comentarem les obres "Chi-Ki: un panda en Osolandia" de Sujean Rim.

Divendres 20 de maig, a les 18:30h

CLUB DE LECTURA INFANTIL "Els Grumets de mar enllà", per a nens i nenes de tercer i quart curs de primària. Comentarem l'obra "L'elefant" de Peter Carnavas.

Del 23 de maig al 3 de juny, en horari de la Biblioteca

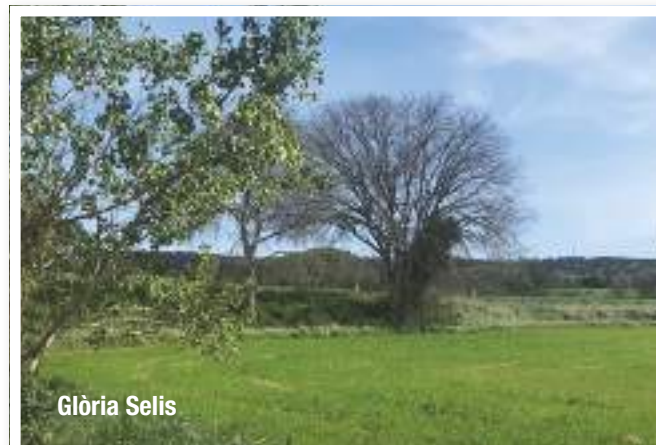
APARADOR FESTA DE LES FLORES a càrrec dels alumnes del Centre Obert de Vidreres.

Dimecres 25 de maig, a les 20:00h

CLUB DE LECTURA D'ADULTS. Comentarem l'obra "Ànima de tramuntana" de Núria Esponellà i comptarem amb la visita de l'autora que participarà en la sessió, amb la col·laboració del Servei de Biblioteques de la Diputació de Girona.

Agnès Oliver

Glòria Selis

Juny 2022

Tot el mes, en horari de la Biblioteca

L'APARADOR cultural de la Biblioteca.

Tot el mes, en horari de la Biblioteca

NOVETATS, mostra dels darrers documents disponibles per a emportar-se en préstec amb el carnet de la Biblioteca.

Dimecres 1 de juny, a les 17:30h

HORA DEL CONTE "I es va fer la llum" amb Enginyeria Sense Fronteres. Aquest conte pretén visibilitzar la importància de l'aigua i l'energia i les vivències de molts nens i nenes sense accés a aquests recursos. Activitat familiar recomanada per infants majors de 3 anys, que forma part del Programa Biblioteques Sense Fronteres del Servei de Biblioteques de la Generalitat de Catalunya. Places limitades, inscripcions a la Biblioteca fins el 31 de maig.

Dijous 9 de juny, a les 17:00h

BIBLIOBRESSOL "La petita setmana" amb La Senyoreta. Espectacle visual que vol captivar els més petits a través dels sons, els objectes i les petites històries de cada dia jugant amb els dies de la setmana. Activitat recomanada per a infants de 0 a 3 anys i els seus pares. Places limitades, inscripcions a la Biblioteca fins al 8 de juny.

Dilluns 13 de juny, a les 18:30h

CLUB DE LECTURA INFANTIL "La mà negra", per a nens i nenes de cinquè i sisè curs de primària. Comentarem l'obra "Duna. Diari d'un estiu" de Muriel Villanueva.

Dimarts 14 de juny, a les 17:30h

HORA DEL CONTE "Pim pam, Sant Joan!" amb Roger Tuges d'Ai el Gerro! La nit més curta d l'any farem una gran foguera de la qual sortiran uns personatges fantàstics que ens portaran per uns instants al seu món màgic. Activitat familiar recomanada per a infants majors de 3 anys. Places limitades, inscripcions a la Biblioteca fins el 13 de juny.

Dimarts 14 de juny a les 19:00h

CLUB DE LECTURA VIRTUAL SOBRE MANGA, per al públic adult, a través de la plataforma Jitsi Meet. Comentarem l'obra "Metamorfosis BL" de Kaori Tsurutani.

Dimecres 15 de juny, a les 17:15h

CLUB DE LECTURA INFANTIL "Petits grumets", per a nens i nenes de primer i segon curs de primària. Comentarem l'obra "Els meus veïns" de Susana Peix.

Dijous 16 de juny, a les 17:15h

CLUB DE PRE-LECTURA INFANTIL "Selvatges". Comentarem l'obra "Madlenka" de Peter Sís.

Divendres 17 de juny, a les 17:00h

CLUB DE LECTURA JUVENIL, per a joves de primer a quart d'ESO. Comentarem l'obra "Tina Frakens" de Bel Olid.

Divendres 17 de juny, a les 18:30h

CLUB DE LECTURA INFANTIL "Els Grumets de mar enllà", per a nens i nenes de tercer i quart curs de primària. Comentarem l'obra "Alicia per a infants" de Lewis Carroll.

Solucions dels entreteniments

LES 10 PREGUNTES SOBRE EL BARÇA
1. Walter Wildt, 2. Hoqueti sobre patins, 3. 11, 4. Assembla General de socis, 5. Davant centre, 6. Més d'un miller, 7. FC Barcelona, 8. Camp Nou, quarts de final Champions contra el Real Madrid, 9. Gonzalo Pérez de Vargas, 10. Deu

SOLUCIONS SOPA DE LLETRES
ANOTACIÓ: BAT, BATEDOR, CRIQUET, CORREGUDA, DEFEN-SOR, GUANT, MARCADOR, OVER, PILOTA, TOMBANT, TORN, TRAVERSER, WICKET
Esport provinent d'Anglaterra jugat entre dos equips d'onze elements

12	U	S	E	S	A	T	R	A	C	A	R	
11	A	L	E	S	T	A	F	E	U	A	A	
10	L	L	A	D	R	A	T	P	A	O	R	
9	C	E	G	A	M	I	T	O	S	I		
8	C	O	N	S	O	L	A	R	C	S		
7	S	O	L	I	S	T	A	U	S	I	L	
6	E	O	X	E	N	R	E	T	L	A		
5	L	A	C	T	A	R	I	A	O	P		
4	O	R	E	U	A	G	I	R	T	N	I	
3	C	U	P	E	D	I	G	R	I	C		
2	S	A	N	A	D	O	R	A	E	R	I	
1	E	L	E	C	C	I	O	N	S	M	U	N
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	

SOLUCIONS MOTS ENCREUATS

3	6	9	2	4	7	8	5	1
1	8	2	9	3	5	7	6	4
5	4	7	1	6	8	3	9	2
8	5	3	7	2	4	9	1	6
6	7	1	8	5	9	2	4	3
2	9	4	3	1	6	5	8	7
7	1	5	4	9	2	6	3	8
9	3	8	6	7	1	4	2	5
4	2	6	5	8	3	1	7	9

SOLUCIONS SUDOKU

Vidreres es prepara per a la Festa Major 2022

La tradicional festa tindrà lloc a principi de setembre i inclourà una programació musical excepcional a l'espai de barraques

La Regidoria de Festes de l'Ajuntament de Vidreres està treballant per tornar a celebrar la Festa Major tal com és concebuda, amb una gran varietat d'activitats per a tots els públics i edats i amb un espai de barraques com el que s'ha viscut sempre.

Per això la programació de barraques d'enguany inclou grups de diferents estils que destaquen en el panorama musical català. Seguint aquesta línia, el divendres 2 de setembre es podrà gaudir dels concerts de La Fúmiga, Doctor Prats i la Banda Neon. A continuació, el dissabte 3 de setembre trepitjaran l'escenari els grups Iseo&Dodosound, Catarres i La Banda del Coche Rojo.

Vidreres torna amb més ganes de festa que mai i amb la il·lusió de reprendre la riquesa cultural i festiva del poble! Us esperem a la Festa Major 2022!

Banda Neon

Els Catarres

La Fúmiga

La Banda del Coche Rojo

Doctor Prats

Helena Batlle

Recomanacions literàries

La meitat evanescent, de Brit Bennett (Edicions del Periscopi) Novel·la

La Desiree i la Stella són dues germanes bessones negres que viuen a Mallard, un poble format per famílies de pell fosca que amb el temps han procurat deixar enrere el color de pell a base de matrimoni mixtos. Totes dues decideixen convertir-se en una altra persona i construir una nova vida lluny del seu poble. Però la desesperació, les mentides i els desenganys les portaran per camins diferents.

A *La meitat evanescent* hi veurem un refús accentuat dels propis orígens i la identitat. Un rebuig que no podia entrar-me al cap i em feia enfadar molt. Ara entenc per què: des del privilegi de persona blanca se'm feia complicat entendre com algú pot renegar tant de les seves arrels, però és que ser negre té unes implicacions que desconec i, per tant, unes conseqüències amb les quals puc intentar empatitzar però que mai seré capaç de comprendre del tot. És per això que la meua ràbia inicial cap a les decisions d'alguns personatges va derivar cap a un sentiment d'empatia i comprensió. Una novel·la preciosa, però tristíssima, que et deixa un regust amarg barrejat amb un esquitx de tendresa.

Apunts personals, d'Emilie Pine (L'Altra Editorial) Assaig

L'Emilie n'ha viscut de tots colors: una adolescència marcada per les drogues i un trastorn alimentari; una desitjada maternitat que no arriba i l'enfonsa, amb dosis de violència obstètrica pel mig que indignen; violències masculistes que l'han empetitit i que ha viscut en el més absolut silenci; un pare absent, alcohòlic i moribund... La manera tan autodestructiva de mostrar tot això només és pròpia d'algú conscient de la seva vulnerabilitat i la dificultat que suposa encaixar en un món que no li està fet a mida.

Pine concep l'escriptura com una teràpia. Verbalitzar el dolor li serveix per reivindicar totes aquelles parts d'ella mateixa que fins llavors havia negat. I crec que passar per aquest procés de catarsi la dignifica i l'honora. Els seus textos, fets des de la veritat més fonda, són reveladors i posen els pèls de punta. No dona respostes concretes, però sí que té el poder d'acompanyar. És una mena de refugi i, alhora, una alliberació per a l'autora, però també per a qualsevol de nosaltres que s'hagi ofegat en la solitud i la desamparança. Un recull d'assajos magnífic a tenir en compte.

Els silencis del carrer de l'Arc, d'Elena Fora (Onada Edicions) Novel·la

A la Bela la sort li donat l'esquena: el marit l'acaba d'abandonar i li diagnostiquen un càncer. Aquest sacseig emocional i físic, que mantindrà en secret, la portarà a passar els seus últims mesos de vida a les Cales, el poble on estiujava de petita. Allà, de forma inesperada, comença una cursa a contrarellotge per destapar els secrets més ben guardats de la seva família durant els anys de la Guerra Civil. El llibre conté molta informació de fets històrics per digerir, per això aplaudeixo aquest exercici que fa de recuperació de la memòria històrica, molt minuciós i respectuós.

L'Elena té un do per les descripcions. Fa unes comparacions i metàfores dignes d'una gran narradora, i amb un to poètic preciós. El lèxic és riquíssim, amb un bon treball pel que fa a la llengua i el dialecte. Tot plegat m'ha transmès una pau i una dolçor pròpies d'algú que estima el que fa i que hi posa sensibilitat i delicadesa.

Adeu a les mascaretes i hola a "la normalitat"

Escola Salvador Espriu

Des de l'arribada de la covid-19 hem hagut de portar mascareta a l'escola. Però ja ha arribat el dia de treure'ns la mascareta dins de la classe i de veure'ns el somriure. Tots i totes estem molt contents i contentes de tornar, més o menys, a la normalitat.

En primer lloc, van treure les tanques del pati i ens vam poder barrejar entre tots els cursos sense mascareta. També van obrir la caseta de jocs que encara no havíem pogut utilitzar, ja que no podíem compartir material. La caseta de jocs té unes normes perquè tingui un bon funcionament, com ara que quan agafes una joguina l'has de tornar quan sona la música o que t'has de posar a la fila que et toca segons el curs que ets. Ens agrada molt poder tornar a tenir la caseta de jocs! Per acabar, per fi hem pogut dir adeu a les mascaretes i hola a la normalitat!

Tornem a celebrar Sant Jordi

El passat 25 d'abril, després de dos anys, l'alumnat de la nostra escola vam poder tornar a celebrar com cal la diada de Sant Jordi. Feia temps que no podíem gaudir d'una data tan assenyalada, i l'alegria es veia a totes les cares. Per començar, uns dies abans, vam decorar el hall amb un gran mural fet amb llibres que les famílies van donar a l'escola. A sobre d'aquests llibres hi vam pintar una gran rosa amb l'ajuda d'una mare voluntària. Li agraïm que vingué a ajudar-nos i també a ensenyar-nos a fer roses amb pintura. Per altra banda, cada classe va fer una pàgina amb tot tipus de decoracions (poemes, dibuixos, passa-temps, històries...). Quan vam recopilar totes les pàgines, finalment, va sorgir el llibre de Sant Jordi de l'escola Salvador Espriu 2021-2022.

A la tarda de la celebració, una de les activitats que vam realitzar van ser els PADRINS LECTORS. Els i les alumnes de 6è, 5è i 4t es van preparar dos o tres contes que després van llegir als seus fillols/es dels cursos inferiors repartits pel pati de l'escola. Després, tot l'alumnat va poder gaudir d'un bon berenar (coca i xocolata desfeta) organitzat per l'AMPA.

Per acabar, una altra de les propostes que vam dur a terme va ser un concurs de punts de llibre. Tots els alumnes de l'escola vam fer un punt de llibre de lliure creació i els encarregats de valorar-los i triar els guanyadors van ser l'alumnat de cicle mitjà. L'entrega dels premis i l'anunci dels guanyadors es va dur a terme la tarda del dijous 28 d'abril.

**ENS HA ENCANTAT PODER
TORNAR A CELEBRAR-HO
SENSE DISTÀNCIES, NI
MASCARETES, NI GRUPS
BOMBOLLA...**

El parc de les olors de la nostra escola

Escola Sant Iscle

Durant aquest segon trimestre els nens i nenes de 3r hem estat treballant amb l'objectiu de crear un Parc de les Olors dins de l'escola.

Un parc de les olors és un espai dedicat a la producció i divulgació de les plantes aromàtiques, medicinals i culinàries, i alhora una oportunitat de gaudir i aprendre a través dels sentits.

La idea d'aquest projecte va començar quan la nostra directora, l'Anna Lecha, va proposar a l'alumnat un petit repte: transformar l'entrada principal de l'escola en un lloc on tothom se senti benvingut i estimulat. Un espai que convidi a voler entrar-hi i aprendre-hi coses noves, que sigui educatiu.

A partir d'aquí van anar sorgint diferents idees dins del grup, algunes més rocambolesques que d'altres, però finalment es va decidir que un Parc de les Olors era la millor opció.

Per començar vam haver d'escriure un correu electrònic a l'alcalde de Vidreres, el Sr. Jordi Camps, per donar a conèixer el projecte i demanar-li també un cop de mà de la brigada per remoure la terra, treure'n les herbes que molesten i deixar l'espai preparat per poder-hi plantar.

Marialluïsa

Aloysia citrodora
Anglès: lemon verbena

BREU DESCRIPCIÓ

A l'estiu produeix unes flors petites de color blanc o violeta. L'origen de la Marialluïsa és de l'Argentina, l'Uruguai, el Perú i Xile.
Les seves fulles desprenen una olor a llimona molt bona.
La Marialluïsa pot arribar a fer 2 metres d'alçada.

USOS

La Marialluïsa va bé pel mal de panxa en infusions.

COM ES CUIDA?

S'ha de regar cada 3 dies al estiu. S'ha de passar a ple sol o semiombra.

QUIM, ÀLEX, FATOU, JOSEP M Y GABRIEL

Mentre esperàvem la seva resposta es va començar fent una recerca sobre algunes plantes autòctones, típiques del clima mediterrani. Després els alumnes es van organitzar en grups per aprofundir-hi: el biòleg o biòloga era la persona responsable de buscar la descripció de la planta; el jardiner o jardineria havia de cercar les cures i les necessitats que tenien (reg, disposició, sol...); la remeiera o cuiner era qui s'encarregava de buscar-ne els usos medicinals o culinaris. Amb tota la informació recopilada vam crear uns cartells que serviran per donar a conèixer les plantes que s'hi cultivaran.

El correu electrònic va ser tan eficient que el mateix alcalde va venir a interessar-se pel projecte i així poder-lo iniciar al més aviat possible.

Treballs de recerca de batxillerat

Institut de Vidreres

El divendres 29 d'abril la Laura Hurtado i en Miquel Puig, alumnes de segon de batxillerat del nostre institut, van presentar els respectius treballs de recerca en la 10a Mostra de Treballs de Recerca de Batxillerat de la Selva II.

La Mostra de Treballs de Recerca de Batxillerat és un espai de trobada entre estudiants de batxillerat dels instituts de la zona per tal de compartir i divulgar les seves investigacions. L'objectiu és reconèixer l'esforç fet per l'alumnat i el professorat que el tutoritza. Cada centre participant selecciona els participants de la Mostra tenint en compte la creativitat, la innovació i l'aplicació de diferents estratègies de recerca.

Títol del treball de recerca: APRENEM A CREAR VIDA

Alumne/a (Nom i cognoms): Laura Hurtado de Andrés

Professor/a (Nom i cognoms): Irene Salomé Martínez Pérez

Modalitat de batxillerat al qual pertany el treball: científicotecnològic

Àmbit d'estudi: biologia

La reproducció és un procés molt complex, en el qual influeixen molts factors, alguns dels quals es poden modificar per controlar el cicle natural. D'aquesta manera, és possible donar l'oportunitat a parelles amb problemes de fertilitat de poder tenir fills. En aquest treball s'explica com es fa el procés.

Aquest treball de recerca està format per dues parts. En la part teòrica s'exposa la informació necessària per entendre la part pràctica. S'explica el cicle de reproducció natural i les tècniques i els mètodes utilitzats en la reproducció assistida. La part pràctica es divideix en tres parts: el procés d'execució d'un experiment amb eriçons de mar imitant un mètode de reproducció assistida. Es comparen els resultats obtinguts amb els d'un embrió fecundat en un laboratori de reproducció assistida i es fa una recerca de les raons per les quals els embrions d'eriçons no arriben a l'etapa adulta.

Títol del treball de recerca: SMART TABLE ASSISTANT

Alumne/a (Nom i cognoms): Miquel Puig i Cañellas

Professor/a (Nom i cognoms): Mònica Mascort

Modalitat de batxillerat al qual pertany el treball: científicotecnològic

Àmbit d'estudi: innovació/robòtica

La Smart Table Assitant és una maqueta d'un robot destinat a persones amb discapacitat a les extremitats inferiors. És capaç de memoritzar el recorregut des del punt d'inici, anar fins al destinatari i mantenir-se en la posició, fins a donar l'ordre de tornar a la base. Es pot moure en diverses direccions, gràcies a les rodes omnidireccionals situades a la plataforma de la "taula intel·ligent".

L'aparell conté un comandament a distància, format per una pantalla, una palanca de comandament i quatre botons, on el robot rep la informació per fer certes funcions, com ara la disponibilitat d'una taula extraïble, una bodega, activar la retroil·luminació i fer possible l'espai per al reposapeus. La major part de l'estructura d'aquest projecte ha estat creat gràcies al mètode de la impressió 3D.

Club Twirling Gimnàstic Vidreres

Hola a tots els lectors del Rec Clar!

A principis de febrer vam poder celebrar per fi, després de dos anys el nostre desitjat festival de principi de temporada, que va ser tot un èxit!!! Va ser una tarda plena d'emocions!!

A finals de febrer i a finals de març vam participar en la semifinal i final de la zona nord de la Federació Esportiva Catalana de twirling, obtenint uns resultats increïbles, 30 de les nostres atletes van ser classificades pel campionat de Catalunya que se celebrarà a Tordera el pròxim 14-15 de maig.

Al mes d'abril el nostre club va organitzar la Copa Federació a Vidreres, una competició on es va fer la repesca al Campionat de Catalunya, seleccionant a les millors atletes de cada categoria.

Tot això sempre amb l'ajuda dels pares de les nostres atletes, que sense ells no seria possible.

Volem felicitar a totes les nostres atletes pels grans resultats assolits!! Ara toca continuar treballant per les properes competicions.

També us volem informar que la Copa Catalana 2022 se celebrarà a Vidreres el pròxim 18-19 de juny, i a més a més a final d'aquest mes de maig, una de les nostres atletes representarà a Vidreres a l'Europeu, que es farà a final de mes la República Txeca. Molta sort Irene Álvarez!!!

Si voleu més informació sobre la nostra entitat podeu visitar les nostres pàgines d'Instagram o Facebook!!!

Club Twirling Vidreres

Veïnes i veïns de Vidreres

Acabat el mes d'abril, comença el mes de maig. Res extraordinari si no fos perquè ara sí que sembla que avancem cap a la normalitat.

S'acaben les restriccions, les mascaretes que han tingut segrestats els nostres somriures durant tres anys, i només són obligatòries en unes poques situacions (tot i penso que les continuaré utilitzant quan vagi a llocs on no son obligatòries), i podem dir que pràcticament podem fer les mateixes activitats que fa tres anys.

El Club Twirling Vidreres va treballar amb tota la regularitat que ha estat possible, i fruit dels esforços dels i de les nostres atletes i entrenadores podem dir que tornem a estar a primera línia.

GRAN PREMI F.E.B.D.:

- Andrea Nualart i Mireia Pigem, a la seva categoria, es van proclamar campiones del Gran Premi Febd 2022 per parelles.
- Blanca i Queralt, quartes classificades, parelles nivell elit júnior
- Alba Sánchez, campiona de la categoria Juvenil B del Gran Premi Febd 2022
- Ona Villodres i Alba Sánchez, terceres classificades parelles de la categoria juvenil B Gran Premi Febd 2022
- Anna García i Soraya Galera, terceres classificades parelles, de la categoria júnior B Gran premi Febd 2022
- Blanca Martínez, tercera classificada individual júnior A de la categoria Gran Premi Febd
- Ona Villodres, tercera classificada individual juvenil A de la categoria Gran Premi Febd
- Queralt Valentí, quarta classificada nivell elit individual junior
- Josemi Alegre, tercer classificat individual junior A
- Equip Junior nivell B, quarts classificats
- Equip Junior elit, segon classificat de la categoria
- Grup artístic, segon classificat nivell elit

Durant el cap de setmana del 9 i 10 d'abril, al Campionat d'Espanya, el nostre Grup Coreogràfic es va classificar per competir a la Copa d'Europa. Per segona vegada ens hem classificat per a una competició internacional. Al mateix Campionat, la nostra petita ZAIRA SALCEDO va ser seleccionada com a representant de la selecció espanyola de Twirling Baton@twirlingfebd amb el seu exercici individual un bastó a la categoria cadet.

La nostra petita SARAY CASADO, de tan sols 9 anys, ha estat seleccionada representant de la selecció espanyola de Twirling Baton@twirlingfebd amb el seu exercici individual un bastó a la categoria cadet. La Saray va començar tan sols fa dos anys a practicar twirling d'escola i a la seva primera temporada ja es proclamava campiona estatal. Però és que ÀFRICA MOLLFULLEDA va estar a punt de classificar-se.

JOSEMI ALEGRE va ser seleccionat com a representant de la selecció espanyola de Twirling Baton@twirlingfebd amb el seu exercici individual un bastó a la categoria junior masculí.

FINAL NACIONAL D'INDIVIDUALS 2022

- Es proclama campiona nacional cadet sèrie B la nostra petita SARAY CASADO
- Es proclama subcampiona de la categoria cadet sèrie A la nostra petita ZAIRA SALCEDO
- ÀFRICA MOLLFULLEDA, quarta classificada Cadet B
- ALBA SANCHEZ, cinquena classificada Cadet B
- ANNA GARCIA, quarta classificada júnior B
- MIREIA PIGEM, cinquena classificada juvenil A
- LUCIA FLORES, dotzena classificada juvenil A
- ANDREA NUALART, quinzena classificada Juvenil A
- LAIA VILÀ, sisena classificada nacional júnior nivell A .

Josemi Alegre es classifica amb un altre exercici a la Copa d'Europa, Blanca Martínez amb el seu exercici individual, també hi serà junt amb Ona Villodres defensant els nostres colors, i per arrodonir el cap de setmana, QUERALT VALENTÍ s'ha classificat amb el seu exercici per participar a la Copa d'Europa, i ha estat seleccionada com a representant de la selecció Espanyola de Twirling Baton@twirlingfebd amb el seu exercici individual un bastó, i lliure individual a la categoria júnior elit.

Com a president del Club Twirling Vidreres, em sento molt orgullós de tots els que formen part del nostre Club. Continuarem treballant per aconseguir ser un referent dintre del nostre esport.

Fem Twirling. Fem Esport, Fem Vidreres.

Club Olímpic Vidreres

Totes les seccions del Club Olímpic es preparen per a l'estiu. La secció cadet de vòlei s'ha classificat per la fase final del Campionat Comarcal Gironí i els alevins de la secció d'atletisme competeixen a les pistes de Lloret per millorar les seves marques. Els socis i col·laboradors del Club Olímpic ajuden altres entitats a poder dur a terme diferents activitats: la Marxa de l'Escarlet i la flama del Canigó al juny.

Esperem que pugueu gaudir amb nosaltres de totes aquestes activitats esportives, que us animeu a participar i a oferir l'oportunitat als vostres fills de practicar un esport: vòlei, atletisme i, amb el nostre Campus d'Estiu de Triatló, bicicleta i natació.

Bones vacances, salut i quilòmetres.

El futbol sala és cosa d'homes?

Quantes vegades hem sentit aquesta frase, o d'altres que s'hi assemblen. Al bar, entre amics, als mitjans de comunicació, i fins i tot de la boca d'algun entrenador, per tal de motivar els jugadors durant un partit.

Lamentablement, la nostra societat ens ho ha servit així. Per als homes, per als forts, per als valents.

Des de l'Atlètic Vidreres volem deixar enrere aquestes idees, perquè creiem que no existeix esport masculí i esport femení, existeix l'esport, per a qui el practiqui, sigui qui sigui.

En aquesta línia, des del club volem fomentar l'esport entre les nenes i noies del nostre poble, i per aquest motiu, a banda de recuperar el sènior femení, apostem també per crear un equip aleví femení, i tots els equips de la nostra base seran mixtos a partir de la propera temporada.

Aprofitem, doncs, aquestes línies per convidar les nenes i les noies a afegir-se a la nostra aventura. Si en som més, serem més fortes.

ESCOLA FUTBOL SALA		
INSCRIPCIONS 22/23		
EQUIPS MIXTES		
Masculí / Femení Equips mixtes	Escoleta	2017-2018
	PreBenjamí	2015-2016
	Benjamí	2013-2014
	Aleví	2011-2012
	Infantil	2009-2010

SON UNA PINYA

38a Marxa de l'Escarlet

Des de la Penya Barcelonista de Vidreres us proposem de participar a la propera marxa de l'Escarlet. Ja en serà la trenta-vuitena edició, que no és poca cosa, ans al contrari, vol dir que ja és tradició! La proposta és fer cames, recórrer caminols coneguts o per descobrir –això depèn de cadascú–, al ritme que també cadascú triï, perquè l'activitat començarà des de les 7 del matí, i al final, com a recompensa de la

cursa o caminada, espera un esmorzar per refer-se de l'esforç, una mica d'esforç, que 13 km poden semblar molts, però si es fan en companyia, envoltats d'ombres i alguna solana, pels encontorns del poble i fent el diumenge llarg, no són tants. Millor això que deixar-se entabanar pels llençols i tot just amb el sol de l'àngel del migdia posar-se dempeus.

Vidreres, 5 de juny de 2022

38ª MARXA L'ESCARLET

ESCARLET

Recorregut aprox. 13 km

Inscripcions 7€ a partir de les 7h del matí

Sortida a les 8h del Pavelló Municipal

Avituallaments i esmorzar (entrepà botifarra i amanida)

L'organització no es fa responsable dels accidents físics o moral que els participants i espectadors puguin patir.

ORGANITZA: Penya Barcelonista de Vidreres

AMB EL SUPORT DE: Ajuntament de Vidreres –Comissió del Ranxo –Associació de Dones de Vidreres contra el Cancer –Club Olímpic Vidreres

COL·LABOREN: PlásticosGonzález –Font Vella

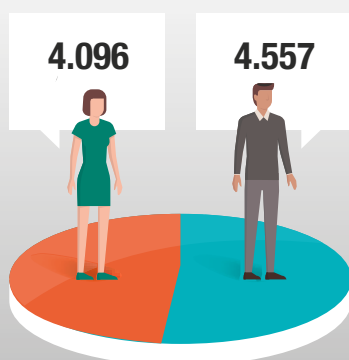

Les 10 preguntes sobre el Barça

Al ritme que anem, ben aviat podrem fer el joc de la Penya Barcelonista de Vidreres amb preguntes sobre el club i el seu entorn. Nova entrega, doncs, de deu preguntes. Com sempre, intentem combinar-hi història, anècdotes i curiositats, així com recuperació de detalls de jugadors mítics, i, és clar, també qüestions estadístiques, de vegades més fredes, però sempre per esperonar un punt de coneixement més

aprofundit del FC Barcelona. A més, sempre fem que també hi hagi alguna qüestió relacionada amb el nostre poble, perquè el futbol és futbol arreu. I com que aquest és un joc ben senzill d'anar enfilant, ja ho sabeu, us pot ajudar a passar alguna tarda avorrida si el proposeu en companyia... Des de la Penya ens en sentirem ben cofois.

1. Qui va ser el primer president del FC Barcelona?	Joan Gamper	Agustí Montal	Walter Wild
2. Quin és l'esport d'Aitor Egurrola, el jugador més llorejat del Barça?	Hoquei sobre patins	Futbol	Hoquei sobre gel
3. El Barça és més que un club, també perquè té moltes seccions. Quantes, entre professionals i amateurs?	19	11	13
4. Quin és el màxim òrgan de decisió del FC Barcelona?	Assemblea General de socis	Junta Directiva	Patronat Fundació FCB
5. En quina posició jugava el futbolista conegut com a "Macanudo" Pizzi?	Defensa	Davanter centre	Lateral esquerre
6. Quantes penyes barcelonistes hi ha al món?	Un centenar	Entre 200 i 300	Més d'un miler
7. Qui va guanyar la Copa d'Espanya 2022 de futbol sala?	Múrcia	FC Barcelona	Inter Movistar
8. Quin és el rècord mundial d'assistència a un partit de futbol femení amb 91.553 espectadors?	Partit entre l'Athletic de	Partit final del Mundial	Camp Nou, quarts de final Champions vs Real Madrid
9. Una altra de porters, com es diu l'actual primer porter d'handbol del FC Barcelona?	Bilbao i el FC Barcelona	1999 entre EUA-la Xina	Pol Sastre
10. Quants equips té la temporada 2021-2022 la UE Vidrerenca?	David Barrufet	Gonzalo Pérez de Vargas	Per envair el camp de les Corts (1956)

Cens de la població

Del 15/12/2021 al 15/03/2022 la població de Vidreres ha augmentat en 9 habitants.

Ha passat dels 8.644 a 8.653.
D'aquests habitants 4.557 són homes i 4.096 són dones.

Font: Padró municipal d'habitants

Fem poble tot entretenint-nos

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1												
2								■				
3			■								■	
4					■							
5								■				
6		■				■						
7								■				
8	■										■	
9					■							■
10								■				
11			■								■	
12					■							

HORITZONTALS

1. Màquina d'arreglar carrers que només funciona de tant en tant (dues paraules que es despengen per l'última vertical). 2. Aparentment cura, però en realitat retalla. El Pont de Madrid, el més famós. 3. Entrada i sortida del cau. En els gossos, el determina la puresa de la sang, com en la monarquia, ves per on. La tercera. 4. Reseu quan ploreu. Maquinació perversa en contra del sentit comú. 5. Durant molts anys, l'Espanyola va tenir una seu important a Vidreres. Ben mirat, treu aigua del pou. 6. Eh! Les entranyes del bóxer. Corrent que va a contracorrent. 7. Porta la veu cantant. Faci'l servir amb dues paraules. 8. Reconfortar a prop de la seu del cònsol. Fan la cosa. 9. Privada de llum. Divisió cel·lular que té a veure amb l'halitosi. 10. Explicat amb veu de gos. Cangueli antic. 11. El Pacino. Preneu el pèl i els diners. Fa pa amb carn. 12. Fas servir a les encluses les excuses de les muses. Esquilar, plomar, pelar...si encara queda res després de la definició de l'onze.

VERTICALS

1. Sant Iscle i Salvador Espriu. Tristament, l'hem substituït pel polvo. 2. Borràs a la ciutat dels sants. Volen quan volen. 3. Cinquanta per cent de cent. Fa temps que està avisant que tot plegat se'n va a fer punyetes. Fa pets. 4. Reunions de frares contra la dictadura franquista. 5. Centre Democràtic Europeu. Ases desorientats. Són de la perifèria de Reus. 6. Tacar la pell per culpa de les interferències a la ràdio. Provenent d'Amèrica, es va instal·lar al Mediterrani. 7. Qualitat de fer allò que mai ningú no ha fet abans. 8. Quantitat indefinida. Broll com un guèiser. Até. Fressa sense lletra. 9. Arribant a Sarrià. Comunitat sempre d'interessos econòmics i poques vegades humanitaris. 10. Amb dues en fas una. Arbre que surt quan caus malament. 11. Ciutat del Túria. Acció de no voler. L'única del Laci que no és romana. 12. Us cal la primera horitzontal per donar-li sentit. Poc freqüent a Vitarris.

Sopa de criquet

Trobeu-hi catorze paraules pròpies d'aquest esport exòtic del qual tenim un camp a Vidreres. Alerta, que hi ha dos termes en anglès. Amb les lletres escadusseres podreu formar un petit text explicatiu.

t	e	r	o	s	n	e	f	e	d	a	b
e	t	s	p	b	a	t	o	r	a	t	a
k	t	r	p	r	o	v	i	d	n	o	t
c	e	n	a	r	t	d	u	a	n	l	e
i	r	r	e	v	o	g	g	l	a	i	d
w	t	i	e	r	e	d	r	a	j	p	o
u	g	a	q	r	t	s	a	n	e	n	r
t	r	e	r	u	t	d	s	c	r	o	s
e	q	o	u	n	e	i	p	e	r	o	s
d	c	o	a	n	z	t	e	e	r	a	t
l	e	u	t	a	b	m	o	t	m	e	m
n	g	a	n	o	t	a	c	i	o	t	s

Sudoku

	2							9
9	3	8		7		4	2	
7		5				6		8
		4	3			5		7
6	7			5				3
				2				
				6				
				3	5	7		4
3	6		2		7			

Bacallà amb mousseline de fruits secs i bunyols de carbassa

INGREDIENTS

- 2 talls de bacallà ja remullat
- Pinyons
- Panses
- Nata líquida
- Per als bunyols: carbassa, farina, pebre negre mòlt, nou moscada, un ou i llevat en pols.

El bacallà es fregeix enfarinat amb una mica d'oli de fregir. Es saltegen les panses i els pinyons. Tot seguit, es flameja amb brandy, s'hi posa la nata i es deixa coure fins que queda la salsa lligada amb sal i pebre al gust.

Per fer els bunyols, es fa servir la carbassa tallada petita cuita al forn, es xafa amb una forquilla i s'hi posen la farina, l'ou, la sal, el pebre i la nou moscada al gust i mig sobre de llevat en pols. Es remena fins que quedi una pasta i amb dues culleres se li dona la forma i es fregeix amb oli.

Al bacallà se li posa un llit de poma cuita feta a la planxa. Per beure, un vi blanc suau li va bé.

Pastís de carbassa

INGREDIENTS

- Un sobre de llevat en pols
- 100 grams de mantega fosa
- 125 grams de sucre
- 3 ous sencers
- 125 grams de farina
- Un polsim de sal i un de nou moscada
- 600 grams de carbassa tallada petita i semicuita al forn.

Es barregen els ous i el sucre ben remenats. Tot seguit, s'hi afegeixen la farina, el polsim de sal i la nou moscada, la carbassa ben xafada i, al final, el sobre de llevat.

Tot ben remenat s'aboca en un motlle cobert amb paper parafinat i es posa al forn, escalfat a 160 graus, una hora, mes o menys. Es decora amb mermelada de carbassa xocolata i fruits secs.

Per beure, garnatxa o vi ranci.

Millorem la nostra salut fent més exercici

Fa temps que les professionals de la salut ens estan aconsellant de fer activitat física de manera regular i adequada a les nostres possibilitats físiques.

L'activitat física regular pot prevenir i controlar certes malalties com la diabetis tipus 2 i totes les malalties cardiovasculars com la hipertensió arterial o també determinats càncers. És conegut que també és útil per mantenir una bona salut mental donat que prevé el deteriorament cognitiu i millora els símptomes de la depressió i de l'ansietat. Tenim molt clar que ajuda a tenir un pes saludable i també un bon estat físic. Tot, en conjunt, contribueix a tenir una sensació de benestar general que repercuteix en el nostre estat d'ànim i això fa que ens sentim millor. Si a més hi afegim una activitat intel·lectual com llegir, recitar, memoritzar o fer jocs que ens obliguin a posar atenció i concentració, seria la fórmula ideal per mantenir-se físicament i mentalment en forma a pesar dels anys.

Directrius de l'OMS sobre activitat física i hàbits sedentaris (2020)

Aquestes directrius serveixen per donar suport a l'aplicació del Pla d'acció mundial sobre activitat física 2018-2030 de l'Organització Mundial de la Salut (OMS).

Segons l'OMS cada any es podrien evitar entre quatre i cinc milions de morts al món si totes les persones es mantinguessin més actives físicament.

Les directrius proporcionen recomanacions basades en l'evidència sobre la quantitat d'activitat física (freqüència, intensitat i durada) necessària per aconseguir beneficis per a la salut i mitigar els riscos de la inactivitat física i el sedentarisme en infants, adolescents, adults i persones grans. Per primera vegada es proporciona informació sobre les associacions entre el comportament sedentari i els resultats de salut, i també es fan recomanacions per a subpoblacions, com dones embarassades i en puerperi, i per a persones que viuen amb malalties cròniques o discapacitat.

Els beneficis que es poden esperar de l'activitat física són la reducció de la mortalitat per totes les causes —especialment per malalties cardiovasculars, hipertensió, determinats càncers, diabetis mellitus tipus 2, salut mental (reducció dels símptomes d'ansietat i depressió), salut cognitiva i del son—, i també la millora de les mesures d'adipositat. Fer una mica d'activitat física és millor que no fer-ne gens. És important començar amb petites quantitats d'activitat física i augmentar-ne gradualment la freqüència, la intensitat i la durada en el temps.

El comportament sedentari es defineix com el temps que es passa assegut o al llit amb baixa despesa d'energia, mentre està despert, en el context d'entorns ocupacionals, educatius, domèstics i comunitaris, i transport.

Existeix evidència moderada d'una associació entre major temps dedicat al comportament sedentari i major mortalitat per totes les causes, mortalitat per malaltia cardiovascular, mortalitat per càncer i incidència de malaltia cardiovascular i diabetis tipus 2.

Quantitats més altes d'activitat física d'intensitat moderada a vigorosa poden atenuar l'associació perjudicial entre el comportament sedentari i els resultats de salut.

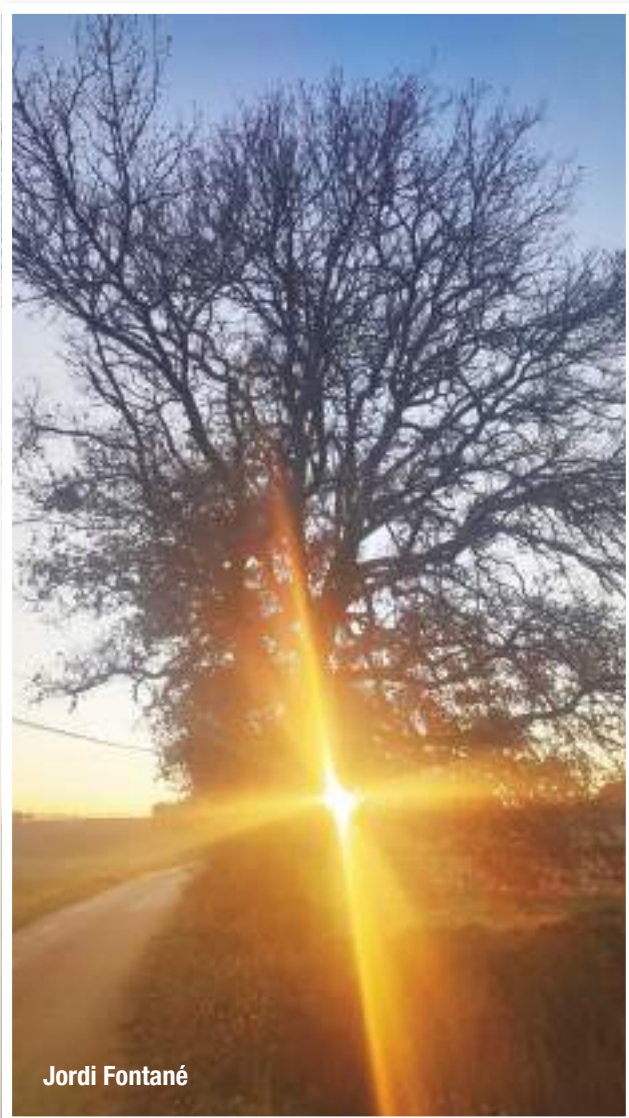
Els beneficis de limitar el comportament sedentari superen els possibles riscos.

MISSATGES PRINCIPALS

1. L'activitat física és bona per al cor, el cos i la ment.
2. Qualsevol quantitat d'activitat física és millor que no fer-ne gens.
3. Tota activitat física compta.
4. Enfortir la musculatura és bo per a tothom.
5. El sedentarisme és poc saludable.
6. Tothom pot beneficiar-se d'incrementar l'activitat física i reduir els hàbits sedentaris.

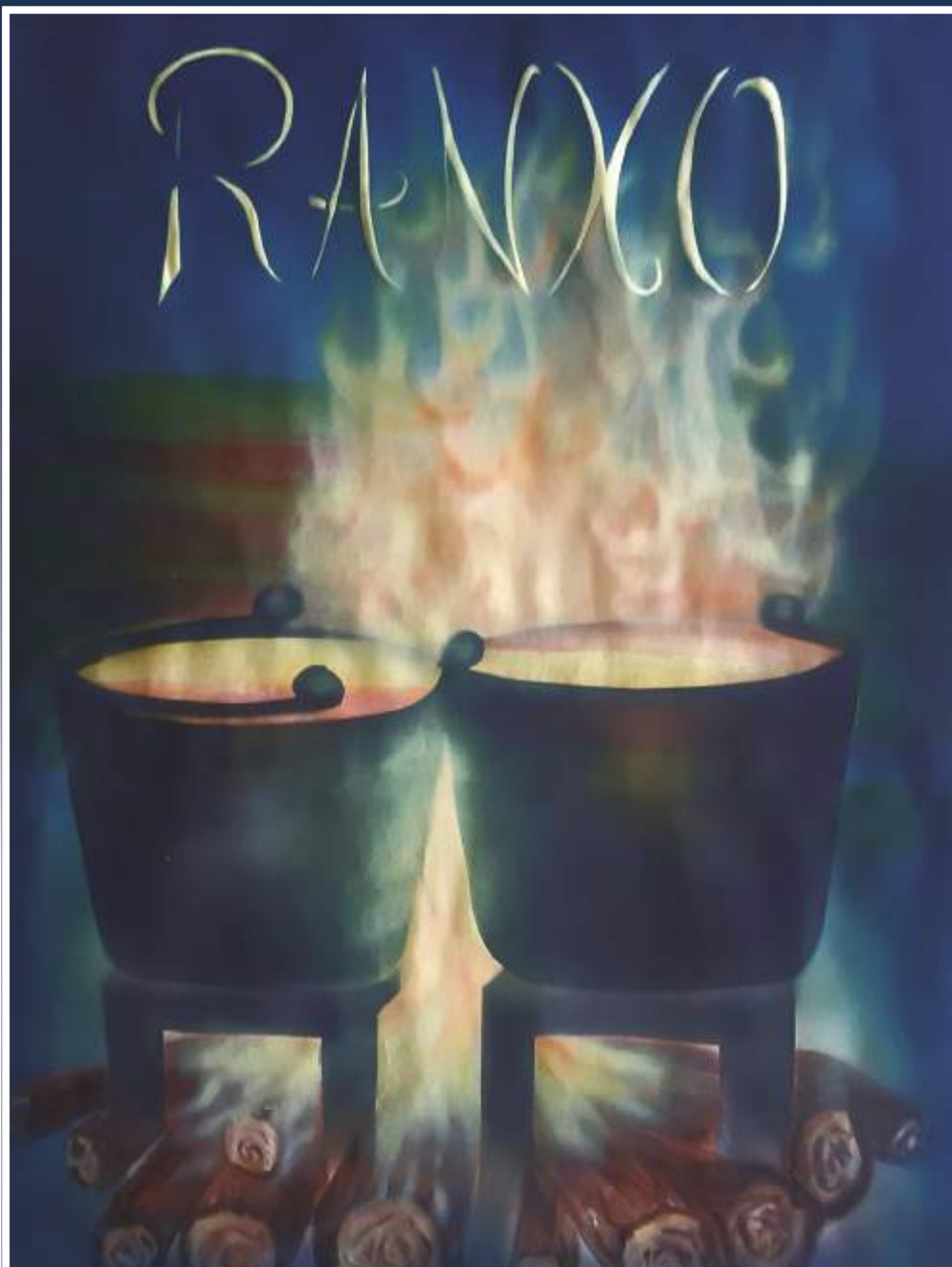
Per a més informació, podeu consultar: Directrius de l'OMS sobre activitat física i hàbits sedentaris del 2020

CADA MOVIMENT COMPTA

La Visió de la Tere

Ranxo

El Rec Clar pel món

La Rosa, Dolores, Paquita, Mercedes i Susana a Segovia

Dory i Edu a Facebook-Meta Palo Alto Califòrnia

Parc dels volcans d'Alvèrnia. Eva Garcia i Etienne Nollet

La Laura als Països Baixos

Ranxo 2022

Un Ranxo, per fi, com sempre; i efemèride històrica (100 anys de les primeres fotografies)!

Quin regal ens ha donat la vida l'1 de març de 2022 després de dos anys molt difícils degut a la pandèmia de la Covid-19. Enguany hem pogut celebrar un Ranxo amb normalitat més enllà de les mascaretes i la precaució que totes i cadascuna de les persones hi hem posat.

Ens encanta compartir i ens enamora el sentit de comunitat que creix al poble quan arriba Carnaval i el nostre Ranxo. La incertesa a les setmanes prèvies era molt gran, sobretot quan a finals de gener es va assolir el pic més alt de la sisena onada, a poc més d'un mes de la festa. Però Vidreres tenia moltes ganes de Ranxo i així ens ho feia saber tothom, i vam passar de decidir fer una desena de peroles a fer-les totes (28). En aquell moment la decisió era un risc, però el poble va respondre com sempre i no en va sobrar ni una cullerada.

Com sempre, quan estem unides podem amb tot. I malgrat la logística per tantes peroles no és una tasca senzilla, gràcies a l'esforç de tothom es va poder celebrar el Ranxo amb èxit. La plaça no havia fet mai tan goig, mai havíem valorat tant poder omplir els carrers, sentir l'escalfor de les peroles i sobretot de totes les persones que des de primera hora passaven per la plaça Lluís Companys.

Vàrem començar el dissabte preparant l'exposició al Bar del Casino la Unió. Des d'aquí agraïm la predisposició de la junta i del conserge, per la seva bona voluntat i col·laboració; ja que per les crítiques que hem rebut va ser un èxit. És un espai accessible per totes les persones, sempre obert i espai de pas de molta gent que va gaudir de tot el que es va exposar: plats del ranxo, ingredients, dibuixos del plat de les escoles, programes antics de la festa i moltes fotografies antigues. El diumenge va arribar la recollida, l'acte més important a nivell finan-

cer, perquè d'aquest dia i de la solidaritat del poble en depèn l'auto-suficiència. I quin diumenge! En primer lloc, la comitiva acompanyada pels músics de l'Escola de Música al centre del poble, el pubillatge i la seva alegria repartits per tots els carrers de la Vila, els camions engalanats etzibant sardanes a cada racó, i moltes ganes per part de tothom. Va ser magnífica la resposta del poble, i la il·lusió de moltes persones esperant a les portes esperant a la Comissió.

El dilluns és dia de preparacions i recollida a pagès. El tancat (que vàrem estrenar el 2020) i la col·laboració de la brigada ens facilita molt el muntatge. Els comerciants sempre amb el material apunt i tota la comissió treballant de valent esperant un dimarts de glòria més que mai.

Per fi arriba dimarts. Un dimarts complicat, amb la baixa per lesió del nostre ranxer major, en Josep Martorell. No és fàcil afrontar un dia de joia amb una baixa tan important, però els seus ànims i desitjos ens donàvem forces per fer honor al dia. Per sort, en Josep té amb en Carles Sais un gran company i amic, ambdós són els únics ranxers amb més de 50 anys d'antiguitat, i en Carles també és el nostre Ranxer Major.

De mica en mica el caliu del foc es contagiava a l'ambient. Els primers ingredients al foc, el sofregit a tota màquina i el mossèn beneint la festa amb els millors desitjos. La plaça plena de vida, el pubillatge donant un cop de mà, la subhasta un èxit gràcies a la participació i bona predisposició de tothom. Quan t'ho passes bé, les coses passen molt de pressa, i així és el dimarts de Carnaval: un dia de molta felicitat on la Comissió elaborem el Ranxo amb tot l'amor i responsabilitat del món. Arriba el moment del tastet, i enguany vàrem tenir l'honor de rebre a dos dels nostres presos polítics. Els estimats Quim Forn i Raül Romeva.

@Ranxo_Vidreres
/comissiodelranxovidreres ranxo_vidreres
www.ranxovidreres.cat

L'orgull, la tradició i el patrimoni d'un poble!

Gràcies per tot el que heu fet per nosaltres, mai podrem compensar el que heu viscut i va ser preciós compartir la festa amb vosaltres. I havia moltes ganes de repartir i molts nervis, i ens van jugar una mala passada. Enguany no ens vam fer la fotografia oficial amb les pubilles i hereus, que a més a més, s'ajuntaven els dels darrers 2 anys. Des d'aquí us demanem disculpes de tot cor, estem en deute amb vosaltres i estem infinitament agraïts de la vostra excel·lent ajuda.

Després del repartiment, la satisfacció d'haver repartit les 28 peroles com sempre, no en va sobrar ni una gota i estem emocionades de la resposta de tothom. I per celebrar-ho, dinar a la plaça. Enguany, una mica més d'un centenar de persones ens vam reunir per seguir la festa. A Vidreres la tradició és menjar el Ranxo a casa, però estem convençudes que la plaça pot ser un espai de germanor i de seguir la festa després d'un matí intens. L'any vinent preveiem l'assistència de moltes més persones, i estem preparant poder fer un concert a la plaça ben dinat perquè la festa segueixi!

Enguany hem tingut l'ajuda de la Rosa Massa i l'Emili Cachinero com a ranxers itinerants. Moltes gràcies per la vostra ajuda, ha estat increïble comptar amb vosaltres perquè sou increïbles a tots nivells. Com en Joan Hernández ens ha ajudat després d'haver fet de ranxer itinerant en el passat, degut a la baixa d'última hora de l'Albert Quintana degut a la Covid (Albert, t'esperem l'any que ve!). I és que al Ranxo tenim pedrera, i per anys! I aquesta és una de les coses més gratificants per la Comissió, veure l'alegria i les ganes de participar a la festa que té el poble de Vidreres i tots els vidrerencs de cor.

I seguint amb el futur del Ranxo, valorem molt la predisposició de les escoles Sant Iscle i Salvador Espriu per la col·laboració amb els dibuixos del plat i per organitzar i acollir-nos amb els braços oberts per explicar-los tot el que sabem sobre el Ranxo i la seva història. Totes van mostrar molt interès i ens van demostrar que, del Ranxo, ja en saben molt. En paral·lel amb les escoles, on es fa una gran tasca amb les més petites és a l'EOC, on també ens van acollir i obsequiar amb unes manualitats i una preciosa cançó del Ranxo. Sou increïbles infants de Vidreres! Moltes gràcies!

Un dels principals objectius de la Comissió és difondre i documentar el patrimoni sobre el Ranxo. En aquest sentit, cada any apareixen noves fotografies, vídeos i textos sobre el Ranxo. A tothom que ens ha ajudat i compartit informació us estem eternament agraïdes, i us encoratgem a seguir-ho fent, si us plau.

Esperem poder celebrar un nou èxit al llarg de l'any. La Comissió presentarem tota la documentació necessària per inscriure la Festa del Ranxo al catàleg del Patrimoni Festiu de Catalunya. Aquest és el primer pas per esdevenir festa Patrimonial d'Interès Nacional, i seguim fermes en aquesta direcció.

En relació amb la Federació d'Escudelles, Ranxos i Sopes Històriques de Catalunya, Vidreres segueix liderant amb energia per anar assolint objectius. El passat 26 de març es va celebrar l'assemblea anual a Gelida, en un ambient de germanor i d'amistat. Com en totes les Fe-

La Comissió
del Ranxo

deracions hi ha reptes, però seguim amb pas ferm cap a la inclusió de noves colles històriques, potenciar el paper de la dona, i esdevenir Festa Patrimonial d'Interès Nacional.

Acabem l'escrit a dalt de tot, més amunt impossible. Des d'aquí volem agrair i homenatjar Valentí Fargnoli Annetta per immortalitzar tantes vegades la nostra festa. Enguany celebrem el centenari de les 3 primeres instantànies que existeixen del Ranxo de Vidreres. Aquesta és la prova fefaent que el Ranxo és una festa amb més de 100 anys d'antiguitat de manera ininterrompuda (excepte el període de la guerra Civil), i per tant, compleix tots els requisits per esdevenir Festa Patrimonial d'Interès Nacional.

Sí a la PAU! Perquè quan estem juntes i som solidaries, el món és molt millor.

Visca el Ranxo! Visca Vidreres i la seva magnífica gent!

El Ranxo 2022

Coneguem les plantes medicinals

L'heura (*Hedera helix*)

Nom en castellà: *hiedra*

Nom en francès: *lierre commun, lierre grimpant*

Família: araliáceas

L'heura és una planta molt estesa. És una bonica liana que, amb l'ajut de les seves arrels, que neixen de la tija, s'arrapa i s'enfila pels arbres de boscos i indrets més o menys rocosos i ombrívols i també per les runes de masos abandonats.

Les seves fulles són d'un color verd fosc per l'anvers i més pàl·lides pel revers, i n'hi ha de dues formes clarament diferenciades: les més ovalades, que estan al costat dels brots florits, i les lobulades, més o menys triangulars, a la resta de la planta.

Les flors s'agrupen en ramells arrodonits a l'extrem de la tija i formen umbel·les simples d'un color groc verdós. L'heura floreix a finals d'estiu, justament en començar la tardor, i els seus fruits, de forma rodona, no maduren fins ben entrada la primavera.

Originàriament són de color verd i es van tornant negres.

L'heura és una d'aquelles plantes que no ha estat mai massa acceptada per la gent del país. Per una banda, el seu principi actiu més important, la nederina, li dona un alt índex de toxicitat que ha fet evitar el seu ús medicinal, tot i que se li atribueixen propietats per dilatar els vasos sanguinis i facilitar l'expectoració. La gran concentració d'aquesta substància en tota la planta, però sobretot en les seves baies, fa desaconsellar-ne l'ús per via interna, perquè pot provocar vòmits, còlics i rellevants trastorns nerviosos.

En canvi, per via externa sí que ha estat força utilitzada, sobretot en la decocció de les seves fulles com a antiinflamatori i per combatre els ulls de poll que macerades en vinagre s'aplicaven en forma de cataplasmes.

També, antigament, es rentava la roba fosca amb aigua de fulles d'heura, deien que així "quedava més brillant i feia més bona olor".

D'altra banda, la gent de pagès d'aquestes contrades ha vist en l'heu-

ra una planta perjudicial per al bosc. Sempre ha pensat que la dura tija comprimia i ofegava l'arbre, de tal manera que o bé creixia poc o bé moria ofegat. Aquestes creences, totalment contraposades a les actuals tesis naturalistes, persisteixen encara avui, no sols en aquesta gent del camp sinó en els propis bosquetans i fins i tot en excursionistes. Uns i altres no dubten a tallar la liana si cobreix algun arbre a prop d'un camí.

Antigament, però, l'heura era una planta molt respectada, perquè moltes poblacions consideraven que els protegia de no sé quins esperits, i per a elles era signe de fidelitat.

Era també una planta dedicada a Bacus, possiblement perquè hi havia el convenciment que afegir una infusió de les seves fulles al vi evitava de manera molt eficaç agafar una bona borratxera.

Per la mateixa raó, una heura pintada a la porta d'una taverna simbolitzava la bona qualitat del vi que s'hi servia.

És curiós també el comentari que fa Dioscòrides, entre altres coses escriu: "...que per saber si el vi està aigualit, ens mana Catón que n'omplim un got, fet del tronc de l'heura, perquè el vi es coli i deixi l'aigua clara"; de fet, afegeix que "seria millor que en sortís l'aigua i ens quedés el vi pur...".

Però aquesta planta, de poques simpaties populars, s'ha vist dignificada per l'expressiu cant que li va dedicar el nostre estimat Verdaguier en el seu vell poema L'heura i que va voler dedicar també a tots els excursionistes. Vegem-ne si no l'emotiva endreça, amb la qual tots ens hauríem de sentir identificats:

"Excursionistes que pel pla i la serra
en lo camp de la Pàtria espigolau,
ajudeu-la a collir lo que és a terra
ajudeu-la a servir lo que li cau.
Puix vostre cor en son passat s'abeura
aconhortau-la de tant bé perdut;
vosaltres sou per ella un brot d'heura
que s'enfila amorós a son escut"

L'energia nuclear és la solució a la crisi energètica?

L'energia nuclear va començar a utilitzar-se per produir electricitat fa uns 50 anys, i des de llavors el seu ús s'ha estancat, no ha augmentat pràcticament. Segons dades de l'Anuari d'Estadística de BP del 2020, representa un 4,5 % de les quatre energies primàries no renovables utilitzades a nivell global, les quals representen un 90 % de l'energia primària total. Una de les raons és que té un baix rendiment econòmic. Els grans costos de construcció d'una central i els nombrosos sistemes i protocols de seguretat que s'han de seguir, sovint, augmenten el pressupost inicial fins a multiplicar-ne el cost per tres. L'amortització d'aquest tipus de central és aproximadament igual al de la seva vida útil, no és rendible si els Estats no assumeixen el cost de construcció. Un cost afegit, que s'obvia a propòsit, és el del desmantellament, i l'emmagatzematge dels residus radioactius generats. Un segon factor a tenir en compte és que l'energia nuclear es dedica a la producció d'energia elèctrica, però en la indústria és necessària l'energia en altres formes que permetin l'autonomia de les màquines.

“La construcció d'un reactor requereix d'uns 4.500 milions d'euros i un període de 10-12 anys”

Així, les centrals nuclears produeixen una energia inadequada (en un percentatge prou elevat, del 80 %) per a usos industrials i transport. El tercer factor és l'escassetat de combustible nuclear. Es preveu que el ritme de caiguda en la producció d'urani pot comportar problemes de subministrament en pocs anys. Si s'expansiona l'ús de l'energia nuclear les reserves disminuirien a 15 anys, en aquesta situació les empreses gestores disposarien d'un període de 10-15 anys per rendibilitzar les noves instal·lacions.

Els defensors de l'energia nuclear argumenten la seva expansió per les baixes emissions de CO₂, però si es té en compte el cicle complet: des de l'extracció de l'urani, la fabricació del concentrat, l'enriquiment, la fabricació del combustible, la construcció de les centrals nuclears, el seu manteniment i el desmantellament, i la gestió dels residus radioactius, es consumeixen grans quantitats de combustibles fòssils, els quals sí que emeten gasos d'efecte hivernacle.

L'energia nuclear, doncs, no sembla la solució més adient per substituir l'escassetat de combustibles fòssils, però tot i així és considerada per alguns països com a recurs transitori mentre es desenvolupen les fonts realment verdes. És així com la Comissió Europea posa sobre la taula debatir la inclusió de l'energia nuclear i el gas natural dins la taxonomia d'energies verdes durant el mes de gener de 2022. L'objectiu de classificar aquestes formes d'energia, fins ara no sostenibles, en energies verdes, és purament econòmic. Es pretén atreure inversions privades i promoure inversions públiques per convertir-les en les energies protagonistes de la transició energètica, i complir els objectius del Pacte Verd, entre els quals es troba la reducció a zero de les emissions de gasos d'efecte hivernacle de cara l'any 2050.

Els grans proveïdors de l'energia nuclear 2020

Dins la Unió Europea hi ha diversitat d'opinions, països com França aposten per instal·lar noves centrals nuclears, i augmentar la producció d'energia elèctrica a partir d'aquesta energia, mentre que Alemanya s'ha proposat tancar totes les centrals nuclears l'any 2030, i es posiciona a favor del gas natural com a energia de transició. França té el suport de Polònia i la República Txeca ja que han optat per l'energia nuclear en el seu camí cap a la descarbonització, a diferència de Dinamarca, Luxemburg, Àustria i Espanya que estan en contra d'incloure tant el gas natural com l'energia nuclear en la llista d'activitats econòmiques sostenibles.

Arribat el 2 de febrer de 2022, el Parlament Europeu aprova el projecte de reglament que classificarà l'energia generada a partir d'energia nuclear i gas com energies que poden contribuir en la lluita contra el canvi climàtic fins el 2050, acontentant França que reclamava l'energia nuclear com a font lliure d'emissions de CO₂, i Alemanya, que volia incloure el gas com a font necessària per a la transició cap a un sistema basat en renovables.

“En les centrals nuclears es generen diferents tipus de residus nuclears, alguns es podrien desclassificar quan hagin passat uns 300 anys, altres continuen emetent radiació durant milers d'anys”

Entre els inconvenients d'aquesta decisió hi ha el fet que es desviaran recursos econòmics que d'altra forma es destinarien íntegrament a energies realment verdes, i com a conseqüència s'alentirà el desenvolupament d'aquestes energies en el període 2030-2050. Allargar la vida de les centrals nuclears actuals, i construir noves instal·lacions augmenta el risc d'accidents, i el nombre de residus nuclears que caldrà tractar, traslladar, emmagatzemar i controlar durant llargs períodes de temps.

El viaducte de Goteik, a Birmània (o Myanmar)

He de dir que Birmània (Myanmar, nom oficial) és un dels països que més em fascina en conjunt. La gent és molt especial, els veus quan els mires els ulls, no tenen aquella mirada quan veuen turistes a què ens tenen acostumats en molts altres indrets; no hi ha aquesta maldat o segona intenció (recordo que a Mèxic, per exemple, ens deien “dòlars amb potes”). És un d'aquells països que, excepte a la zona de Bagan, el turisme floreix i és molt recomanable aprofitar ara que encara no està explotat i manté tota la seva naturalitat.

recórrer el tram de què estem parlant —143 quilòmetres— es triguin fins a 10 hores, o sigui que circulen a 15 km/hora.

Com tots els països que van ser excolònies de l'Imperi britànic, el tren hi té una forta presència. Després de tants anys sota la dictadura militar, no ha evolucionat tant com els països del seu voltant, com és el cas de Tailàndia. Les vies de tren i estacions estan totalment obsoletes, em recorden les estacions dels anys quaranta, i a això hi has de sumar la manca de manteniment des de llavors. No és estrany, doncs, que per

La majoria dels vagons són de fusta, separats per categories, segons la "comoditat", i les màquines són de gasoil. El viatge és tota una experiència, perquè entre els sotrats i el balanceig a banda a banda, sembla una muntanya russa. En molts trams no et pots mantenir dret de tant que es mou. Una part important del viatge per a mi sempre és el fet de compartir-lo, la màgia de l'experiència de conèixer, en aquest cas amb els birmans, i veure el dia a dia amb l'entorn del tren, les seves vies, els poblets, com fan els seus mercats, la venda ambulants dins i al voltant del tren...

El viaducte de Goteik és un pont de ferrocarril a la zona nord-est del país, a unes tres hores de la famosa ciutat de Mandalay, en direcció a Pyin O Lwin (o Pyin U Lwin), capital d'estiu dels antics administradors colonials britànics de Birmània, una zona més fresca a l'estiu per la seva altura. Continua sent el pont més alt i llarg del país i quan es va acabar era el pont de ferrocarril més gran del seu estil al món.

El pont es va començar el 1899 i fou enllestit el 1900 per l'empresa Pennsylvania and Maryland Bridge Construction Company; els components van ser fabricats per la Pennsylvania Steel Company i van enviar-los des dels Estats Units. La via fèrria es va construir per ajudar a expandir la influència de l'Imperi britànic a la regió, i a imatge i semblança de totes les seves colònies repartides per tot el món, el tren sempre ha estat un denominador comú. El projecte de construcció va ser supervisat per Sir Arthur Rendel, enginyer de la Birmània Railway Company.

El viaducte fa 689 metres de cap a cap i inclou 15 torres que s'estenen 12 metres, juntament amb una torre doble de 24 metres de llargada. Les 15 torres suporten 10 trams d'armadura de coberta de 37 metres amb 6 trams de bigues de placa de 18 metres. En la cerca per internet sovint queda indicada l'alçària del pont: 250 metres, que en teoria és la mesura del nivell del riu que passa per sota. Val a dir que l'altura mitjana és d'uns 100 metres.

El cost de construcció va ser de 111.200 GBP o lliures esterlines, que actualment suposarien un valor d'uns 20 milions d'euros. Per la seva condició tècnica i natural, i l'època en què es va construir, és considerada una obra mestra de nivell mundial, i la prova és que 120 anys després encara en podem continuar gaudint.

FENÒMENS METEOROLÒGICS

Anna Tejo

Jaume Mos

Francesc Navarro

Efectes psicològics de la guerra

La guerra té un impacte directe en diversos aspectes de la vida de les persones que la viuen.

Quan esclata una guerra es produeixen canvis en les relacions de poder, canvis econòmics i socials, i devastació del territori, entre d'altres, però qui en pateix totes les conseqüències són els individus.

És un esdeveniment que trenca amb tot el que fins aquell moment era la vida normal, tant per qui va al front a lluitar, com per les persones que es queden al territori, o les que han de fugir de casa seva, del seu país, per poder sobreviure, desplaçats i refugiats.

És evident, doncs, que estem davant d'uns canvis vitals molt importants i que per tant hi haurà uns efectes psicològics que s'hauran de tenir en compte.

Una de les característiques més destacables de la guerra és el fet que comporta pèrdua, i en podríem definir uns quants tipus:

- Pèrdua de la salut o la vida: lesions, ferides, desenvolupament de malalties per manca d'una bona alimentació, de mesures higièniques o per falta de tractament mèdic, mort.
- Pèrdua de persones properes: familiars, amics, companys.
- Pèrdua de propietats: la casa, edificis, el barri, poble o ciutat, les pertinences.
- Pèrdues socials: el lloc de feina, les relacions socials, anar als llocs habituals, les rutines, hobbies, etc.
- Pèrdua de l'esperança i incertesa: es perd la perspectiva de futur, hi ha una desestructuració de la vida quotidiana (no saber què passarà, quan passarà, fins quan, on anirem, què farem, etc.)

En definitiva, es perden totes les referències per mantenir la identitat (ens definim segons qui som, amb qui estem, què fem, què tenim, etc.), i quan alguna d'aquestes coses, o totes, es desmunten, ens sentim perduts.

Així doncs, aquestes pèrdues portaran els individus que les viuen a patir, molt probablement, alguns d'aquests estats emocionals:

- Por: davant d'amenaques reals com bombardejos, pèrdua de les persones estimades, manca d'aliments i seguretat, etc.
- Ansietat: és la reacció que es desencadena davant la incapacitat de controlar la situació de perill. Es poden desenvolupar efectes psicossomàtics com sudoració, palpitations, opressió al pit, sensació de falta d'aire, sensació de mareig...
- Incertesa: no saber què fer, on anar, què els espera, com i quan.
- Inestabilitat emocional, tristesa, ira, agressivitat: davant les pèrdues, la injustícia...
- Indefensió, impotència, ràbia i sensació de culpabilitat davant la impossibilitat de fer alguna cosa per sobreviure, per solucionar els problemes.
- Síntomes depressius derivats de la situació viscuda.
- Trauma i estrès posttraumàtic. Es poden reexperimentar les vivències a través de somnis o imatges que apareixen als pensaments de manera recurrent, evitar estímuls que puguin recordar al trauma, etc.

Aquests són alguns dels estats emocionals que es poden viure arran de la vivència de la guerra. En alguns casos, aquests estats es convertiran en patològics, però també és cert que moltes persones, amb una alta capacitat de resiliència i un bon suport social, seran capaces de superar els traumes de la guerra i seguir amb la seva vida sense problemes psicològics greus.

Ansietat davant les notícies de guerra

Igual que ens va passar amb la pandèmia del covid-19, la sobreinformació en situacions de desastre (que ens poden tocar de més a prop o més lluny) ens pot provocar una sobrecàrrega emocional, estats d'ansietat contínua i ens pot afectar la salut.

- Informa't sempre per canals oficials i mitjans de comunicació formals.
- Informa't només un cop o dos al dia, no cal estar tot el dia seguint les notícies.
- Informa't en un moment de tranquil·litat que no sigui just abans d'anar a dormir.
- No miris publicacions a les xarxes socials amb missatges i imatges alarmants, explícites i sensacionalistes sobre el tema.
- Tingues converses sobre el tema però també sobre altres temes.
- Estar tot el dia pendent de les notícies de guerra no ajuda les víctimes. Si vols ajudar d'alguna manera informa't de quines són les opcions per canals oficials.
- No fer res al respecte, no informar-te i fer veure que no passa res tampoc és una opció saludable. Hem d'estar ben informats i conèixer què podem fer per estar bé nosaltres, però també el que està en les nostres mans per aconseguir viure en un món millor (pensar en la nostra posició política, en com eduquem els infants que seran els futurs adults, tenir consciència ambiental, etc.). Poden ser petites accions però qui sap si poden aportar petits canvis importants.

Costos i preus

La societat estatal OMIE regula el mercat majorista ibèric de l'electricitat. Cada hora es produeix una subhasta elèctrica en la qual el preu queda fixat segons oferta i demanda. Com ja hem vist, hi ha fonts d'origen diferent dintre l'oferta i el preu es fixa pel del gas natural. Aquest gas arriba o per gasoducte des de l'origen, amb estacions intermèdies de compressió, o bé es liqua en origen i es transporta per vaixell a les plantes de regasificació i per canonada a consum. Els països productors importants són els EUA, Rússia, Qatar, Noruega, Algèria, Nigèria, entre d'altres.

Els consumidors veiem que la factura d'electricitat augmenta i que tenim un bombardeig d'informació relativa a preus, tarifes, períodes i horaris que, a vegades, són difícils d'entendre.

Hi ha dues tarifes elèctriques a les quals ens podem acollir: la regulada i la lliure. Es pot passar lliurement d'una a l'altra segons interès.

En la tarifa regulada el preu ve fixat pel resultat del preu que hem comentat, determinat cada hora. Qui tingui tarifa regulada pot fer gestió del seu consum buscant per internet a quina hora el preu del kWh és

més baix. Normalment es pot considerar per períodes d'hora punta (de 10 a 14 i de 18 a 22 hores) la més cara, la d'hora plana (de 8 a 10, de 14 a 18 i de 22 a 00 hores) i la d'hora vall (de 00 a 8 hores), la més barata. Són hores vall tots els dissabtes i diumenges.

La tarifa lliure és la que ofereixen les comercialitzadores des que es va alliberar el mercat elèctric. Normalment ofereixen un preu fix per període en un interval de temps determinat. Hi ha moltes ofertes. Solen fer un preu fix per període punta, plana i vall. Té l'avantatge no estar sotmesa a la variabilitat horària del moment ni a les circumstàncies polítiques i econòmiques, si bé aquesta tarifa depèn del contracte signat (cal llegir-ho bé), ja que les circumstàncies de variabilitat polítiques, econòmiques i climàtiques poden repercutir en el preu. Normalment la tarifa lliure és la dominant del mercat elèctric actual encara que per poc marge sobre la regulada.

Cal vigilar també la potència contractada, sotmesa a dos períodes en la tarifa regulada, que ve donada en funció de la potència de consum domèstic o industrial instal·lades. En aquest sentit cal vigilar si es compren electrodomèstics nous que siguin el màxim d'eficients en consum energètic (A+++).

Et trobarem a faltar, Floc

Es fa molt difícil dir adeu, però la vida és així, i arriba el dia en què s'acaba. El passat 11 d'abril es va apagar la d'en Floc.

I qui és en Floc?, algú es preguntarà.

Les persones i els gossos del barri de la Pineda segur que no es faran aquesta pregunta. Durant setze anys l'han vist cada dia, saludant des de la porta del pati, corrent amunt i avall, traient el cap des del terrat, o passejant per la pineda i els voltants.

En Floc va néixer el 21 de setembre de 2005 en el si d'una família aficionada al múixing (curses de trineus). Era fort i ràpid, però mai va saber adaptar-se al tir amb altres gossos, així que quan tenia prop d'un any de vida va canviar de casa i va anar a viure al barri de la pineda d'en Mazó.

Li seguia agradant córrer, així que durant uns anys va seguir fent esport, en la modalitat de canicròs. Va participar en diverses curses arreu de Catalunya i, per descomptat, a les edicions que es van celebrar a Vidreres.

Mai va ser un gos molt sociable, però això no ha fet que deixés de ser popular al barri. Tothom coneixia en Floc.

Darrerament les seves cames ja no tenien gaire força, però fins a l'últim dels seus dies va fer la volta a la pineda, passant pel costat del Sant Iscle, on els nens el saludaven en passar. Et trobarem a faltar, Floc

Descarrega't aquí la versió interactiva del **Rec Clar**! Amb continguts extres i més info!

Fotografia contraportada: Jaume Mos Vidreres

